

AK

Αριθμός Απόφασης 426 /2026
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Α Τμήμα)

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τη Δικαστή Δήμητρα Ολυμπίου, Εφέτη, την οποία όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοίκησης του Εφετείου Θεσσαλονίκης και από την γραμματέα
.....

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στην Θεσσαλονίκη την 4^η Απριλίου 2025 για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 50387/2403/13-12-2024 έφεση κατά της με αριθμό 15034/2024 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία) μεταξύ :

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας υπό την επωνυμία » και τον διακριτικό τίτλο με ΑΦΜ ου εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Στάδιου 40 και εκπροσωπείται νόμιμα που εκπροσωπήθηκε με την από 27-3-2025 δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Ιωάννας Νταυλούρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (ΑΜΔΣΑ27287) που προκατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ – ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ : 1) Θωμά Αυγέρη του Θεοδώρου, δικηγόρου με ΑΦΜ 125670377 και 2) Άννας Σαρηγιαννίδου του Σταύρου, με ΑΦΜ 132880021, αμφοτέρων κατοίκων Θεσσαλονίκης, επί της οδού Τσιμισκή 10 που παραστάθηκε ο πρώτος αυτοπροσώπως και η δεύτερη δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της, Θωμά Αυγέρη (ΑΜΔΣΘ 6925) που προκατέθεσε κοινές προτάσεις.

Οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι κατέθεσαν την από 29-9-2022 και με αριθμό κατάθεσης 19905/16514/10-10-2022 αγωγή ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης κατά της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας. Το ανωτέρω Δικαστήριο, συζήτησης γενομένης την 27-9-2023 εξέδωσε αντιμωλία των διαδίκων, τη με αριθμό 15034/18-11-2024 οριστική του απόφαση με την οποία δέχτηκε εν μέρει την αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη. Την άνω απόφαση εξεκάλεσε η ηττηθείσα

εναγομένη με την από 9-12-2024 και με αριθμό κατάθεσης ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου 50387/2403/13-12-2024 έφεση, η οποία προσδιορίστηκε προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με τη με αριθμό έκθ.κατάθ. 3257/2878/13-12-2024 πράξη προσδιορισμού, για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης.

Κατά την δικάσιμο αυτή η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της εκ του οικείου πινακίου (αριθμ.44) και συζητήθηκε, οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων παραστάθηκαν όπως παραπάνω αναφέρεται και ζήτησαν – η πληρεξούσια δικηγόρος της εκκαλούσας δια της δηλώσεώς της του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ- να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση έφεση της εν μέρει ηττηθείσας εναγομένης και ήδη εκκαλούσας κατά της με αριθμό 15034/2024 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, αρμοδίως φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 19 ΚΠολΔ), και έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, όπως άλλωστε δεν αμφισβητούν οι εφεσίβλητοι, εντός της τασσόμενης, από τη διάταξη του άρθρου 518 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ, προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσβαλλομένη απόφαση επιδόθηκε από τους ενάγοντες στην εναγομένη στις 21-11-2024 (βλ. το προσκομιζόμενο αντίγραφο της προσβαλλομένης απόφασης που φέρει σχετική επισημείωση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Νικολάου Τσινιέρη) η δε έφεση ασκήθηκε από την εκκαλούσα με την κατάθεση αυτής, στη Γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, στις 13-12-2024, όπως προκύπτει από την παρά πόδας του εφετήριου δικογράφου με αριθμό 50387/2403/13-12-2024 έκθεση κατάθεσης της Γραμματέα του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου. Επιπλέον για το παραδεκτό αυτής έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο, κατ' άρθρο 495 παρ. 3 β ΚΠολΔ, και δη το με αριθμό 74561502595506040027/2024 ηλεκτρονικό παράβολο, ποσού 100,00 ευρώ και, άρα, η ως άνω έφεση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, μέσα στα πλαίσια που καθορίζονται

από αυτήν (άρθρα 522 και 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατά την ίδια ως άνω τακτική διαδικασία.

Ι. Κατά το άρθρο 830 ΑΚ, η κατάθεση χρημάτων ή άλλων αντικαταστατών πραγμάτων, λογίζεται, σε περίπτωση αμφιβολίας, ως δάνειο, αν ο θεματοφύλακας έχει την εξουσία να τα χρησιμοποιεί, σχετικά όμως με το χρόνο και τον τόπο της απόδοσης ισχύουν, σε περίπτωση αμφιβολίας, οι διατάξεις για την παρακαταθήκη (άρθρο 822 επ. ΑΚ), η οποία στην περίπτωση αυτή χαρακτηρίζεται ως ανώμαλη παρακαταθήκη. Έτσι και η κατάθεση χρημάτων σε τράπεζα, που κύριο σκοπό έχει την ασφαλή φύλαξη των χρημάτων του καταθέτη, προς την οποία δεν είναι αντίθετη η συνομολόγηση του συνηθισμένου για τις τραπεζικές εργασίες τόκου, φέρει το χαρακτήρα ανώμαλης παρακαταθήκης, αφού η τράπεζα έχει την εξουσία χρησιμοποίησης των χρημάτων του καταθέτη και συνεπώς κατά το άρθρο 830 ΑΚ έχουν σ' αυτή εφαρμογή οι διατάξεις τόσο του άρθρου 806 ΑΚ, με βάση το οποίο η τράπεζα αποκτά την κυριότητα των κατατιθεμένων σ' αυτή χρημάτων, όσο και του άρθρου 827 του ίδιου Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο ο θεματοφύλακας, αν ο παρακαταθέτης απαιτεί το πράγμα, οφείλει να το αποδώσει και αν ακόμη δεν έχει περάσει η προθεσμία που ορίστηκε για τη φύλαξή του (ΑΠ 129/2023, ΑΠ 421/2021, ΑΠ 1432/2019, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ενόψει δε και της φύσης του χρήματος ως πράγματος αντικαταστατού και κατά γένος ορισμένου, εξαιτίας της οποίας δεν νοείται αδυναμία απόδοσης αυτού, λόγω φθοράς, κλοπής ή υπεξαίρεσης, η ευθύνη της τράπεζας παραμένει πάντοτε συμβατική και φέρει το χαρακτήρα ανώμαλης παρακατάθεσης, η άρνηση δε της τράπεζας να αποδώσει στον παρακαταθέτη το χρηματικό ποσό της κατάθεσης, συνιστά αθέτηση συμβάσεως εκ μέρους της (ΑΠ 129/2023, ΑΠ 421/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Αντικείμενο της αγωγής του παρακαταθέτη είναι πρωτογενώς η ανωτέρω αξίωση για απόδοση άλλων χρημάτων ίδιας ποιότητας και ποσότητας, ενώ η τράπεζα δύναται να αντιτάξει ότι η σχετική ενοχή έχει ήδη αποσβεσθεί λόγω προσήκουσας καταβολής εκ μέρους της. Συγκεκριμένα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 416 και 417 ΑΚ, η ενοχή αποσβήνεται με καταβολή που έγινε μόνον προς το δανειστή ή σε όποιον ο δανειστής ή το δικαστήριο ή ο νόμος επέτρεψε να δεχτεί την καταβολή, οπότε η καταβολή σε άλλο πρόσωπο δεν απαλλάσσει τον

οφειλέτη, εκτός αν ο δανειστής την εγκρίνει ή ωφελείται από αυτήν ειδικώς όμως κατά τη διάταξη του άρθρ. 3 του ν. δ/τος της 17.7/13.8.1923 "περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών", η οποία ως ειδική υπερισχύει και των διατάξεων των άρθρων του ΑΚ, "Η εκδότρια ονομαστικής ομολογίας ή άλλης αποδείξεως καταθέσεως χρημάτων εταιρεία, η πληρώσασα αυτήν εξοφλημένην διά της επ' αυτής υπογραφής του δικαιούχου, απαλλάσσεται, και αν η υπογραφή ήτο πλαστή, πλην αν η εκδότρια κατά την πληρωμήν ετέλει εν δόλω ή εν βαρεία αμελεία" (ΑΠ 72/2022 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1432/2019 ΤΝΠ Νόμος). Τέτοια "απόδειξη καταθέσεως χρημάτων" είναι και το βιβλιάριο καταθέσεως Ταμιευτηρίου, το οποίο εκδίδει και παραδίδει στον καταθέτη ή Τραπεζική Ανώνυμη Εταιρεία και στο οποίο απεικονίζονται, από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή της τόσον η αρχική κατάθεση, όσον και οι μεταγενέστερες καταθέσεις ή αναλήψεις χρημάτων με βάση τα γραμμάτια καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων, που ο τελευταίος υπογράφει και διατηρούνται στο αρχείο της τράπεζας και στη μνήμη του ηλεκτρονικού υπολογιστή. Το βιβλιάριο αυτό, έστω και αν δεν φέρει υπογραφή του αρμοδίου υπαλλήλου της οφειλέτριας Τράπεζας ή δεν απεικονίζει την πραγματικότητα, λόγω καταθέσεως χρημάτων στο λογαριασμό του καταθέτη, στον οποίο αντιστοιχεί, ή λόγω αναλήψεως χρημάτων από αυτόν, χωρίς τη χρήση του βιβλιαρίου, που ενημερώνεται δια του ηλεκτρονικού υπολογιστή μόλις προσκομιστεί, εξομοιώνεται, κατά τη διάταξη του άρθρου 444 εδ. 3 ΚΠολΔ, με ιδιωτικό έγγραφο και αποτελεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 446 παρ. 2 ΚΠολΔ, πλήρη απόδειξη για όσα γεγονότα και πράγματα αναγράφει (με μηχανική απεικόνιση), επιτρέπεται δε μόνον ανταπόδειξη κατά της αληθείας των εγγράφων. Επομένως, κάθε φορά που η Τράπεζα εξοφλεί ολικά ή μερικά απαίτηση του καταθέτη που απεικονίζεται στο βιβλιάριο αυτό και σημειώνει επ' αυτού την εξόφληση (ανάληψη) μηχανική απεικόνιση, σύμφωνα με τα παραπάνω, έχει εφαρμογή η προαναφερομένη διάταξη του άρθρου 3 του ν.δ. 17/7-13/8/1923, από την οποία προκύπτει ότι απαραίτητο κατά νόμον στοιχείο για την υποχρέωση της Τράπεζας να αποδώσει στον καταθέτη το ποσό της κατάθεσής του, το οποίο κατέβαλε σε τρίτο, που πλαστογράφησε την υπογραφή του καταθέτη, είναι ο δόλος ή η βαριά αμέλεια των οργάνων της. Βαρεία δε αμέλεια διαπιστώνεται όταν η παρέκκλιση από τη συμπεριφορά του μέσου επιμελούς ανθρώπου είναι σημαντική, ασυνήθης,

Α4

W

ιδιαιτέρως μεγάλη που φανερώνει πλήρη αδιαφορία του δράστη για τα παράνομα εις βάρος τρίτων αποτελέσματα της (ΑΠ 263/2021, ΑΠ 1135/2021, ΕφΠειρ 127/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα για την βαρεία αμέλεια κατά την καταβολή τραπεζικού ιδρύματος προς τρίτο πρόσωπο, γίνεται δεκτή όταν οι υπάλληλοι της τράπεζας - βοηθοί εκπλήρωσης της τελευταίας, που συνέταξαν το ένταλμα πληρωμής του αναληφθέντος ποσού, δεν προέβησαν σε διαπίστωση της ταυτοπροσωπίας μεταξύ εκείνου που έκανε την ανάληψη και του δικαιούχου του λογαριασμού και όταν οι ανωτέρω υπάλληλοι παραλείπουν να εξακριβώσουν την πλαστότητα της υπογραφής του εμφανιζόμενου ως δικαιούχου προς ανάληψη χρημάτων από τον λογαριασμό κατάθεσης, εφόσον η διαπίστωση αυτή είναι ευχερής και δεν προϋποθέτει εξιδιασμένη επιμέλεια (ΑΠ 72/2022, ΕφΑθ 4506/2021, ΕφΔωδ 256/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σε λοιπές περιπτώσεις, για την εκτίμηση του βαθμού της αμέλειας της Τράπεζας θα πρέπει να ληφθεί υπόψιν και η έκταση των παρεπόμενων υποχρεώσεων προστασίας που αυτή έχει σε σχέση με τους αντισυμβαλλόμενους της, καθότι από την παραβίαση αυτών των υποχρεώσεων θα κριθεί και η βαρύτητα της αδιαφορίας που η Τράπεζα επέδειξε προς ξένα συμφέροντα. Συγκεκριμένα, με αφετηρία την αρχή της καλής πίστης (ΑΚ 288 για τις ενδοσυμβατικές ενοχές) και την διαρκή σχέση μεταξύ Τράπεζας και πελάτη, η οποία διακρίνεται από την ύπαρξη εμπιστοσύνης μεταξύ των μερών, αλλά και από την εν μέρει υποχρεωτικότητα (καθότι για πλείστες συναλλαγές απαιτείται πλέον νομοθετικά η μεσολάβηση πιστωτικού ιδρύματος), η καλόπιστη εκπλήρωση της ενοχής εκ μέρους της Τράπεζας προϋποθέτει τη λήψη μέτρων προστατευτικών των απόλυτων έννομων αγαθών, αλλά και της περιουσίας του άλλου μέρους. Άλλωστε, στην αυτή λήψη προστατευτικών μέτρων των απολύτων έννομων αγαθών και της περιουσίας συνηγορούν τα ότι α) η τράπεζα είναι επαγγελματίας και γνώστης της αγοράς χρήματος, με ευρύτατη πληροφόρηση στον χρηματοπιστωτικό τομέα, β) από τη συμπεριφορά της τράπεζας εξαρτάται πολλές φορές ακόμη και η οικονομική κατάσταση του πελάτη της, γ) τα πιστωτικά ιδρύματα δεν είναι απλές εμπορικές επιχειρήσεις, αλλά επιτελούν σημαντικότερη λειτουργία στην εθνική οικονομία κάθε χώρας διότι χρηματοδοτούν το εμπόριο και τη βιομηχανία και δ) η τράπεζα έχει κατά κανόνα μεγαλύτερη οικονομική ισχύ

από τον πελάτη της (ΕφΚρητ 2/2022, ΕφΑθ 266/2022, ΕφΘ 1491/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η θέση της τράπεζας είναι κατά πολύ πλεονεκτικότερη από αυτή των πελατών της. Έτσι, την Τράπεζα βαρύνει μία γενική υποχρέωση διαφύλαξης των συμφερόντων των πελατών της, που εξειδικεύεται, ιδίως, σε υποχρέωση διαφύλαξης του τραπεζικού απορρήτου, υποχρέωση επιμελούς ακρόασης και εκτίμησης των συμφερόντων του πελάτη, υποχρέωση διαφώτισης, συμβουλευτικής καθοδήγησης και προειδοποίησης του πελάτη ενόψει συγκεκριμένων κινδύνων, υποχρέωση παροχής πληροφοριών, καθώς και σε υποχρέωση διαφύλαξης της καταθέσεως από κακόβουλες ενέργειες τρίτων, ώστε να προστατεύεται η πίστη του πελάτη της Τράπεζας ότι αυτή θα πράξει ό,τι είναι αναγκαίο για την εξυπηρέτηση και προστασία των οικονομικών του συμφερόντων και την προστασία των περαιτέρω στοιχείων της προσωπικότητάς του (ΕφΑθ 4506/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, ο ν. 4537/2018, ενσωμάτωσε την οδηγία ΕΕ 2015/2366 και αντικατέστησε προηγούμενα νομοθετήματα ενωσιακής προέλευσης (κυρίως τον ν. 3862/2010, ο οποίος είχε με την σειρά του ενσωματώσει την οδηγία ΕΕ 2007/64 καθώς και έτερα ελληνικά νομοθετήματα ενωσιακής προέλευσης όπως την ΚΥΑ Ζ1-178/2001 για την προστασία του πελάτη της Τράπεζας από την χρήση πιστωτικής κάρτας από μη δικαιούχο. Το αντικειμενικό πεδίο εφαρμογής του Ν. 4537/2018, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 αυτού, εκτείνεται στις υπηρεσίες πληρωμών της διάταξης του άρθρου 4, μεταξύ των οποίων νοούνται και οι υπηρεσίες εμβασμάτων (άρθρο 4 αριθ. 3 περ. στ'), οι οποίες διενεργούνται μέσω «ιδρύματος πληρωμών», δηλαδή μέσω του νομικού προσώπου που έχει λάβει άδεια να παρέχει και να εκτελεί υπηρεσίες πληρωμών σε όλα τα κράτη -μέλη (άρθρο 4 αριθ. 4), όπως είναι και τα τραπεζικά ιδρύματα. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 48, με τίτλο «Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή μετά τη λήψη της εντολής πληρωμής», και τη διάταξη του άρθρου 57 του ως άνω νομοθετήματος, με τίτλο «Πληροφόρηση του πληρωτή για τις επιμέρους πράξεις πληρωμής», ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, αμέσως μετά τη λήψη της εντολής πληρωμής, όπως και μετά τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή με το ποσό της επιμέρους πράξης πληρωμής, παρέχει στον πληρωτή τις εξής πληροφορίες, όσον αφορά τις δικές του υπηρεσίες: α) τα

στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο, β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιείται στην εντολή πληρωμής και χρεώνεται, αντίστοιχα, ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή, γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο πληρωτής, δ) όπου απαιτείται, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και το ποσό της πράξης πληρωμής, μετά τη μετατροπή του νομίσματος και ε) την ημερομηνία λήψης της εντολής πληρωμής και την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση, αντίστοιχα. Κατά το άρθρο 64 του ίδιου νόμου «1. Μια πράξη πληρωμής θεωρείται ως εγκεκριμένη, μόνον εφόσον ο πληρωτής έχει δώσει τη συγκατάθεσή του στην εκτέλεσή της. Μια πράξη πληρωμής μπορεί να εγκρίνεται από τον πληρωτή είτε πριν, είτε εφόσον υπάρχει συμφωνία του πληρωτή με τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μετά την εκτέλεσή της. 2. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής ή σειράς πράξεων πληρωμής παρέχεται με τον τύπο που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής μπορεί, επίσης, να παρέχεται μέσω του δικαιούχου ή του παρόχου υπηρεσίας εκκίνησης πληρωμής. Αν δεν έχει παρασχεθεί συγκατάθεση, η πράξη πληρωμής θεωρείται ως μη εγκεκριμένη. 3. Ο πληρωτής μπορεί να ανακαλεί τη συγκατάθεσή του οποτεδήποτε, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό σημείο έναρξης ισχύος του ανεκκλήτου σύμφωνα με το άρθρο 80. Ο πληρωτής μπορεί να ανακαλεί τη συγκατάθεσή του για την εκτέλεση σειράς πράξεων πληρωμής, οπότε κάθε μελλοντική πράξη πληρωμής θεωρείται ως μη εγκεκριμένη. 4. Η διαδικασία για την παροχή συγκατάθεσης αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου ή των οικείων παροχών υπηρεσιών πληρωμών», ενώ προβλέπονται και ειδικές ρυθμίσεις για την διενέργεια πληρωμών από μη δικαιούχο. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι «Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει δικαίωμα χρήσης του μέσου πληρωμών έχει τις εξής υποχρεώσεις: α) χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του, οι οποίοι πρέπει να είναι αντικειμενικοί, χωρίς διακρίσεις και αναλογικοί, β)

ειδοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που ο τελευταίος ορίζει, μόλις αντιληφθεί απώλεια, κλοπή, υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, ή μη εγκεκριμένη χρήση του" (άρθρο 69 παρ. 1), "7. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμών έχει τις εξής υποχρεώσεις: α) διασφαλίζει ότι τα εξατομικευμένα διαπιστευτήρια ασφαλείας δεν είναι προσβάσιμα σε τρίτους παρά μόνο στο νόμιμο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών του μέσου πληρωμών, τηρουμένων των υποχρεώσεων του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 69, β) δεν αποστέλλει μέσο πληρωμών χωρίς προηγούμενο σχετικό αίτημα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν η εν λόγω αποστολή αφορά αντικατάσταση υφιστάμενου μέσου πληρωμών, γ) διασφαλίζει ότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών έχει στη διάθεση του, σε διαρκή βάση, τα κατάλληλα μέσα που του επιτρέπουν να προβαίνει σε γνωστοποίηση σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 69 ή σε υποβολή αιτήματος για την άρση της αναστολής της δυνατότητας χρήσης του μέσου πληρωμών, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 68. Ύστερα από αίτημα, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει, για δεκαοκτώ (18) μήνες από τη γνωστοποίηση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών τα μέσα για να αποδείξει ότι πράγματι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προέβη στην εν λόγω γνωστοποίηση, δ) παρέχει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών τη δυνατότητα να προβεί σε γνωστοποίηση χωρίς επιβάρυνση και μπορεί να επιβάλλει χρέωση μόνο για το κόστος αντικατάστασης του μέσου πληρωμών, σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 69, ε) αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμών από το χρονικό σημείο της γνωστοποίησης, σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 69. 2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αναλαμβάνει τον κίνδυνο της αποστολής στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών του μέσου πληρωμών ή κάθε σχετικού εξατομικευμένου διαπιστευτηρίου ασφαλείας." (άρθρο 70), "1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 73, ο πληρωτής ευθύνεται μέχρι του ανώτατου ποσού των πενήντα (50) ευρώ για τις ζημίες από τη διενέργεια μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμής, οι οποίες προκύπτουν είτε από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών είτε από υπεξαίρεσή του. Η εν λόγω υποχρέωση δεν ισχύει, εφόσον: α) η απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών δεν ήταν δυνατό να εντοπιστεί από τον πληρωτή πριν από

τη διενέργεια πράξης πληρωμής, εκτός αν ο πληρωτής είχε ενεργήσει με δόλο ή β) η ζημία είχε προκληθεί από πράξεις ή παραλείψεις υπαλλήλου, αντιπροσώπου ή υποκαταστήματος ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή οντότητας στην οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είχε αναθέσει τις δραστηριότητές του. Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με κάθε μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται είτε σε δόλο είτε στη μη τήρηση μιας ή περισσότερων από τις υποχρεώσεις που έχει, σύμφωνα με το άρθρο 69, από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές, δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. 2. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν απαιτεί ισχυρή ταυτοποίηση τον πελάτη, ο πληρωτής ευθύνεται για τυχόν οικονομικές συνέπειες, μόνο αν έχει ενεργήσει με δόλο. Αν ο δικαιούχος ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου αδυνατεί να δεχτεί ισχυρή ταυτοποίηση του πελάτη, οφείλει να αποζημιώσει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τον πληρωτή για την οικονομική ζημία που έχει υποστεί. 3. Από το χρονικό σημείο ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 69, ο πληρωτής δεν επωμίζεται οποιαδήποτε οικονομική συνέπεια που απορρέει από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαιρεθέντος μέσου πληρωμών, εκτός αν έχει ενεργήσει με δόλο. Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει στον πληρωτή τα κατάλληλα μέσα που τον επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή να προβεί σε ειδοποίηση αναφορικά με την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση τον μέσου πληρωμών, σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 70, ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου πληρωμών, εκτός αν έχει ενεργήσει με δόλο" (άρθρο 74, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με το αρ. 22 του ν. 5019/2023, ΦΕΚ Α' 27). Οι ανωτέρω διατάξεις αποτελούν εν πολλοίς επέκταση των όσων ίσχυαν στην χρήση πιστωτικής κάρτας από μη δικαιούχο πρόσωπο, για την οποία προβλεπόταν ευθύνη του πραγματικού δικαιούχου σε περίπτωση απώλειας ή κλοπής της κάρτας από ελαφρά αμέλεια έως του ποσού των 150 ευρώ, ώστε πλέον να ρυθμιστεί η απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών (έτσι και η αιτιολογική έκθεση της οδηγίας

ΕΕ 2015/2366, σημείο 71, όπου διευκρινίζεται ότι ουδεμία ευθύνη του πληρωτή υφίσταται όταν ο ίδιος δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών). Ως εκ τούτου, με βάση τις ανωτέρω διατάξεις, σε περίπτωση μεταφοράς κεφαλαίου από μη δικαιούχο πρόσωπο λόγω απώλειας (στην έννοια αυτή εντάσσεται η απάτη), κλοπής ή υπεξαίρεσης του μέσου πληρωμών, ο πελάτης της Τράπεζας (πληρωτής) δεν δύναται να διεκδικήσει από την Τράπεζα το επίδικο χρηματικό ποσό μόνο στην περίπτωση που έχει ενεργήσει με δόλο ως προς την μεταφορά αυτή (ήτοι υφίσταται συμπαιγνία μεταξύ του πληρωτή και του φερόμενου τρίτου) και στην περίπτωση που δεν έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις του άρθρου 69 με δόλο ή με βαριά αμέλεια. Αντιθέτως, στην περίπτωση που έχουν μεν παραβιαστεί υπαιτίως οι υποχρεώσεις του άρθρου 69, πλην όμως με ελαφρά αμέλεια, τότε ο πελάτης της Τράπεζας ευθύνεται μόνο έως του ποσού των πενήντα (50) ευρώ. Τέλος, εάν δεν έχουν παραβιαστεί υπαιτίως οι ανωτέρω υποχρεώσεις (διευκρινίζεται εκ του νόμου ότι η αδυναμία γνώσης της απώλειας, κλοπής ή υπεξαίρεσης πριν την διενέργεια πράξης πληρωμής κατά κανόνα οδηγεί στην μη υπαίτια παραβίαση της υποχρέωσης ενημέρωσης), ο πελάτης της Τράπεζας δικαιούται το πλήρες κεφάλαιο που μεταφέρθηκε. Τα ανωτέρω συμβαδίζουν και με τα όσα έχουν αναρτηθεί στον ιστότοπο της ΕΕ. Συγκεκριμένα, με τίτλο "Απάτες που αφορούν κάρτες και πληρωμές", ο ευρωπαίος πολίτης πληροφορείται ότι "Οι κανόνες της ΕΕ περιορίζουν το ποσό που μπορεί να σας ζητηθεί να πληρώσετε αν πέσετε θύμα απάτης σχετικά με κάρτες ή πληρωμές - σε περίπτωση που η κάρτα σας ή ο λογαριασμός σας χρεωθούν χωρίς την άδειά σας. Σε όλες τις περιπτώσεις, το μόνο που μπορεί να σας ζητηθεί είναι να πληρώσετε το πολύ 50 ευρώ έναντι του κόστους της δόλιας πληρωμής. Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου η απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση χρημάτων έχει γίνει εν αγνοία σας (π.χ. υποκλοπή του λογαριασμού σας, ή υποκλοπή και χρέωση της πιστωτικής σας κάρτας εν αγνοία σας), δεν πρέπει να πληρώσετε τίποτα. Η τράπεζα ή ο πάροχος της κάρτας πρέπει να καλύψουν όλο το κόστος. Ο κανόνας αυτός ισχύει και στην περίπτωση που η ζημία προκλήθηκε από τραπεζικό υπάλληλο". Ως προς την έννοια της βαριάς αμέλειας, ήδη η οδηγία ΕΕ 2015/2366 διευκρινίζει στην αιτιολογική της πρόταση ότι η ελαφρά αμέλεια είναι η "κανονική" αμέλεια και ότι απαιτούνται ειδικές περιστάσεις για να

διαγνωσθεί η ύπαρξη βαριάς αμέλειας, όπως η φύλαξη των διαπιστευτηρίων για την έγκριση της πράξης πληρωμής δίπλα στο μέσο πληρωμής. Συγκεκριμένα, η αιτιολογική έκθεση διαλαμβάνει τα ακόλουθα (σημείο 72): "Για να εκτιμηθεί αν υπάρχει αμέλεια ή βαριά αμέλεια του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι περιστάσεις. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο βαθμός της καταγγελλόμενης αμέλειας θα πρέπει να αξιολογούνται βάσει του εθνικού δικαίου. Ωστόσο, ενώ η έννοια της αμέλειας συνεπάγεται παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας, με τον όρο βαριά αμέλεια θα πρέπει να νοείται κάτι βαρύτερο από την απλή αμέλεια, που θα αφορά μορφές συμπεριφοράς που παρουσιάζουν σημαντικό βαθμό έλλειψης επιμέλειας, παραδείγματος χάριν η περίπτωση όπου τα διαπιστευτήρια που χρησιμοποιούνται για την έγκριση πράξης πληρωμής φυλάσσονται δίπλα στο μέσο πληρωμής κατά τρόπο ανοικτό και ευχερώς ανιχνεύσιμο από τρίτους. Οι συμβατικοί όροι και οι όροι παροχής και χρήσης ηλεκτρονικού μέσου πληρωμών που θα συνεπάγονταν αύξηση του βάρους της απόδειξης έναντι του καταναλωτή ή μείωση του βάρους της απόδειξης έναντι του εκδότη, θα πρέπει να θεωρούνται άκυροι. Εξάλλου, σε ειδικές περιπτώσεις και ιδίως στις περιπτώσεις όπου το μέσο πληρωμής δεν είναι παρόν στο σημείο πώλησης, όπως στην περίπτωση των ηλεκτρονικών πληρωμών, είναι σκόπιμο να απαιτείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει αποδείξεις της καταγγελλόμενης αμέλειας, δεδομένου ότι τα μέσα που διαθέτει ο πληρωτής είναι πολύ περιορισμένα σε αυτές τις περιπτώσεις". Περαιτέρω, για την ειδικότερη διευκρίνιση της βαριάς αμέλειας σε περίπτωση απάτης, κρίσιμο είναι εάν εφαρμόζεται σύστημα ισχυρής ταυτοποίησης (άρθρο 96 ν. 4537/2018). Δεδομένου ότι στην ισχυρή ταυτοποίηση απαιτείται πάντοτε διαδικασία δύο σταδίων, βαρεία αμέλεια θα νοείται, κατά κανόνα, μόνο στην περίπτωση που ο εξαπατηθείς πληρωτής παράσχει στους δράστες της απάτης τα απαιτούμενα μέσα και των δύο σταδίων (π.χ. όνομα χρήστη και κωδικό αφενός, OTP για μεταφορά κεφαλαίου αφετέρου). Αν αντιθέτως, ο εξαπατηθείς πληρωτής παράσχει στους δράστες πληροφορίες μόνο για το ένα από τα δύο στάδια (π.χ. μόνο όνομα χρήστη και κωδικό), τότε η αμέλεια που τον βαρύνει θα πρέπει να κρίνεται κατά κανόνα ελαφρά, καθότι ο πληρωτής δεν είναι σε θέση να

γνωρίζει ότι το έτερο μέρος θα αποκτήσει πρόσβαση, με δικά του μέσα, και στο έτερο στάδιο (π.χ. γνώση κωδικού OTP), ώστε να πετύχει την μεταφορά κεφαλαίων. Στην ανωτέρω περίπτωση, λόγω κρίσιμης ομοιότητας, θα πρέπει να υπαχθεί και η περίπτωση στην οποία ο εξαπατηθείς πληρωτής παρέχει εξ ιδίων πληροφορίες τόσο όσον αφορά το όνομα χρήστη και τον κωδικό εισόδου, όσο και κάποιον κωδικό OTP, ο οποίος όμως δεν αφορά την μετακίνηση κεφαλαίου τούτο, διότι δικαίως εμπιστεύεται ο πληρωτής ότι τα όσα έχει γνωστοποιήσει σε τρίτο μέρος δεν μπορούν να οδηγήσουν σε μετακίνηση κεφαλαίου. Οι διατάξεις του νόμου αυτού είναι, όπως ήδη σημειώθηκε, ειδικότερες σε σχέση με άλλα νομοθετήματα, και θα πρέπει να προηγούνται στην εφαρμογή τους, ιδίως σε σχέση με τις διατάξεις του ν. δ/τος της 17.7/13.8.1923 (βλ. ανωτέρω). Δεν επηρεάζουν όμως την πιθανή ευθύνη της Τράπεζας από άλλες διατάξεις (914 ΑΚ επ., ν. 2251/1994) ως προς την τυχόν οφειλόμενη ηθική βλάβη, η οποία θα οφείλεται σωρευτικά. Περαιτέρω, η ευθύνη της τράπεζας για την απόδοση χρημάτων από σύμβαση ανώμαλης παρακαταθήκης παραμένει κατά βάση συμβατική, χωρίς ωστόσο να μπορεί να αποκλειστεί η ύπαρξη αδικοπρακτικής ευθύνης, ιδίως όταν η τράπεζα παραβαίνει το γενικό καθήκον που επιβάλλεται από τον νόμο να μην ζημιώνει κανείς άλλον υπαίτιως, ώστε η υπαίτια πράξη ή παράλειψη να είναι παράνομη και χωρίς την ύπαρξη συμβατικού δεσμού (ΟΛΑΠ 967/1973, ΑΠ 867/2021, ΕφΔωδ 162/2022, ΕφΑθ 2644/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Πιο συγκεκριμένα, από τις διατάξεις των άρθρων 298, 299, 330 εδ. β', 914 ΑΚ, προκύπτει ότι η αδικοπρακτική ευθύνη προς αποζημίωση προϋποθέτει συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια, επέλευση περιουσιακής ζημίας και ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της, περιουσιακού ή μη χαρακτήρα, ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, μπορεί δε η συμπεριφορά αυτή να συνίσταται σε θετική ενέργεια ή σε παράλειψη ορισμένης ενέργειας. Για την κατάφαση της παρανομίας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή στις επιταγές της έννομης τάξεως. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και

γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της, κοινωνικός επιβεβλημένης, απορρέουσας από τις διατάξεις των άρθρων 281 και 288 ΑΚ και εκ της θεμελιώδους δικαιοϊκής αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς υποχρέωσης λήψεως ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή προκλήσεως ζημίας, σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων (ΑΠ 342/2021, ΑΠ 1135/2021, ΕφΑθ 3165/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερες μορφές της υποχρέωσης πρόνοιας, ασφάλειας και προστασίας των αγαθών των άλλων η οποία θεμελιώνει το στοιχείο του παράνομου κατά τα ανωτέρω, αποτελούν οι υποχρεώσεις διαφώτισης/ενημέρωσης και συμβουλευτικής καθοδήγησης/προειδοποίησης του πελάτη εκ μέρους της Τράπεζας, οι οποίες στηρίζονται στη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ Τράπεζας-πελάτη (ΑΠ 342/2021 ΕφΑθ 238/2022, ΕφΘ 1491/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Για την ταυτότητα του νομικού λόγου, καθότι πρόκειται παρομοίως για υποχρεώσεις που στηρίζονται στην καλή πίστη και στην διαρκή σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πελάτη και Τράπεζας, ειδικότερες μορφές της ανωτέρω υποχρέωσης πρόνοιας, ασφάλειας και προστασίας των αγαθών των άλλων αποτελούν και οι υποχρεώσεις προστασίας της περιουσίας τρίτων εκ μέρους της Τράπεζας (ΑΠ 1439/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, στην ανωτέρω περίπτωση δύναται να υφίσταται συρροή αξιώσεων από τη σύμβαση και την αδικοπραξία, οι οποίες δύνανται μεν να ασκηθούν παραλλήλως, όχι όμως και να ικανοποιηθούν σωρευτικώς, διότι η ικανοποίηση της μιας καθιστά την άλλη άνευ αντικειμένου (ΟΛΑΠ 767/1973, ο.π., ΑΠ 917/2020, ΕφΑθ 2201/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), εκτός εάν ζητείται κάτι περισσότερο, όπως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, οπότε η συρρέουσα από αδικοπραξία αξίωση σώζεται κατά το αίτημα αυτό (ΑΠ 560/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι με την από 29-9-2022 ένδικη αγωγή εξέθεταν ότι είναι σύζυγοι και γονείς 2 ανηλίκων τέκνων και ότι προς διασφάλιση των κοινών αποταμιεύσεών τους που είχαν αποκομίσει από την πολυετή εργασία τους ως δικηγόροι αποφάσισαν να ανοίξουν στην εναγομένη τράπεζα στην οποία παράλληλα έκαστος εξ αυτών διατηρούσε και από έναν προσωπικό τραπεζικό λογαριασμό από τον οποίο διενεργούσαν τις πληρωμές των τρεχουσών επαγγελματικών και μη οικονομικών τους υποχρεώσεων, έναν κοινό αποταμιευτικό λογαριασμό. Ότι την 28-1-2022

σύναψαν με τους εκπροσώπους της εναγομένης στο επί της οδού
..... υποκατάστημα αυτής. σύμβαση παρακαταθήκης
ανοίγματος του με αριθμό κοινού καταθετικού
λογαριασμού στον οποίο έκαστος των εναγόντων κατέθεσε, στις αρχές
Φεβρουαρίου 2022, το ποσό των 20.000,00 ευρώ και συνολικά το ποσό των
40.000,00 ευρώ. Ότι η εναγομένη μέχρι και τον χρόνο κατάθεσης της ένδικης
αγωγής δεν τους είχε δώσει αντίγραφα των προδιατυπωμένων εντύπων των
αιτήσεων και των συμβάσεων ανοίγματος του άνω τραπεζικού κοινού
λογαριασμού. Ότι ο άνω λογαριασμός, κατόπιν αίτησης του πρώτου
εναγόντος, συνδέθηκε και με την ηλεκτρονική τραπεζική των ψηφιακών
δικτύων της εναγόμενης και ότι καθώς αποκλειστικός σκοπός του ανοίγματος
του εν λόγω λογαριασμού, για τον οποίο είχαν ενημερώσει και την εναγόμενη,
ήταν η αποταμίευση και όχι οι μέσω αυτού κάλυψη των καθημερινών
χρηματικών αναγκών των εναγόντων ή η διενέργεια τρεχουσών πληρωμών,
αρνήθηκαν να προβούν για τον συγκεκριμένο λογαριασμό στην έκδοση
χρέωστικής κάρτας αυτόματων αναλήψεων. Ότι επιπλέον ο αποταμιευτικός
σκοπός του ανωτέρω κοινού λογαριασμού των εναγόντων αποδεικνυόταν και
από το γεγονός ότι, από την στιγμή της δημιουργίας του, πλην της αρχικής
κατάθεσης σ' αυτόν του ποσού των 40.000,00 ευρώ, δεν διενεργήθηκε,
κατ' εντολή των εναγόντων, από τον τελευταίο, οποιαδήποτε τραπεζική
συναλλαγή και ειδικότερα καμία μεταφορά χρημάτων σε τρίτο πρόσωπο είτε
στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό ούτε διατραπεζικά ούτε μέσω του
συστήματος ηλεκτρονικής πληρωμής (e-banking) της εναγομένης. Ότι την 31-
05-2022 και περί ώρα 13:45 η δεύτερη ενάγουσα, ενεργώντας κατ' εντολή του
πρώτου εναγόντος, επιχείρησε να εισέλθει από το δικηγορικό τους γραφείο,
στο οποίο βρίσκονταν αμφότεροι, στη διαδικτυακή σελίδα της εναγόμενης,
χρησιμοποιώντας τους κωδικούς ταυτοποίησης για είσοδο στο ψηφιακό
δίκτυο ηλεκτρονικής τραπεζικής του πρώτου εξ αυτών, προκειμένου να
προβεί σε κάποιες πληρωμές από τον με αριθμό
προσωπικό λογαριασμό, που τηρούσε αυτός (πρώτος ενάγων) στην
εναγομένη. Ότι η δεύτερη ενάγουσα πληκτρολόγησε τις λέξεις
στη μηχανή αναζήτησης και στην πρώτη επιλογή των αποτελεσμάτων
εμφανίστηκε, όπως πάντα, η ιστοσελίδα της εναγόμενης, με όλα τα
χαρακτηριστικά γνωρίσματα της τελευταίας. Ότι εν συνεχεία η δεύτερη

ενάγουσα επέλεξε την ιστοσελίδα αυτή και πληκτρολόγησε τους κωδικούς ταυτοποίησης του πρώτου ενάγοντος στο περιβάλλον, που ήταν ταυτόσημο με το περιβάλλον της ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγόμενης και ακολούθως, πληκτρολόγησε και τον σύντομο κωδικό OTP, που εστάλη στο κινητό τηλέφωνο του τελευταίου, ενέργεια που ήταν απαραίτητη και πάντα έπραττε όταν επιχειρούσε να εισέλθει στο περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγόμενης. Ότι παρά την πληκτρολόγηση από την δεύτερη ενάγουσα του αποσταλθέντος από την εναγομένη, κωδικού ασφαλείας, στο περιβάλλον της ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης, φαινόταν ότι η δεύτερη ενάγουσα δεν μπορούσε να εισέλθει σ' αυτό, καθώς το σύστημα έδειχνε ότι ήταν υπερφορτωμένο. Ότι μετά ταύτα η ιστοσελίδα της εναγομένης επανήλθε στην αρχική καρτέλα και της ζήτησε να καταχωρίσει εκ νέου τους κωδικούς ταυτοποίησης, οπότε η δεύτερη ενάγουσα τους καταχώρισε για δεύτερη φορά κι εν συνεχεία πληκτρολόγησε και το σύντομο κωδικό OTP που είχε εκ νέου σταλεί από την εναγομένη στο κινητό του πρώτου ενάγοντος. Ότι και η δεύτερη αυτή προσπάθεια εισόδου της δεύτερης ενάγουσας δεν ήταν επιτυχής διότι το σύστημα φαινόταν και πάλι ότι ήταν υπερφορτωμένο και τοιουτοτρόπως επανέλαβε τη διαδικασία και τρίτη φορά, χωρίς, ωστόσο, και πάλι να καταφέρει να εισέλθει στο περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγόμενης. Ότι, καθώς η 31-5-2022 ήταν η καταληκτική ημέρα προθεσμίας πληρωμής των ασφαλιστικών εισφορών ελεύθερων επαγγελματιών μηνός Απριλίου 2022 και του ΦΠΑ δικηγόρων του πρώτου τριμήνου 2022, οι ενάγοντες εύλογα θεώρησαν ότι οι ως άνω τρεις αποτυχημένες προσπάθειες εισόδου, οφείλονταν πράγματι στην υπερφόρτωση του ηλεκτρονικού συστήματος της εναγομένης και έτσι αποφάσισαν να αποσυνδεθούν από την ιστοσελίδα ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης και να πραγματοποιήσουν τις ως άνω πληρωμές τους, μέσω της ίδιας διαδικασίας σύνδεσης με την σελίδα ηλεκτρονικής τραπεζικής έτερης τράπεζας, όπερ και εγένετο με την πρώτη προσπάθεια της δεύτερης ενάγουσας. Ότι ο πρώτος ενάγων προβληματισμένος από το γεγονός της άμεσης και ευχερούς διενέργειας των ηλεκτρονικών συναλλαγών τους με την έτερη τράπεζα, επιχείρησε εκ νέου να εισέλθει στην ηλεκτρονική σελίδα της εναγομένης χρησιμοποιώντας την ίδια διαδικασία με την οποία είχε εισέλθει κατ' εντολή του

και η δεύτερη ενάγουσα. Ότι αυτή την φορά εισήλθε χωρίς καμία δυσκολία διαπιστώνοντας όμως ότι από τον προαναφερόμενο κοινό αποταμιευτικό λογαριασμό των εναγόντων είχε διενεργηθεί και καταχωρηθεί μεταφορά προς άγνωστο παραλήπτη με εντολή IRIS online ποσού 14.659,00 ευρώ. Ότι ο ίδιος έσπευσε άμεσα να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με το τμήμα εξυπηρέτησης πελατών της εναγομένης, ενώ η δεύτερη ενάγουσα προσέτρεξε στο πλησίον του γραφείου τους, ευρισκόμενο επί της οδού υποκατάστημα της εναγομένης προκειμένου να ενημερώσουν για την ακυρότητα της φερόμενης ως γνήσιας ηλεκτρονικής συναλλαγής και να ζητήσουν την μη εκτέλεσή της από την εναγομένη άλλως την συνδρομή της για την ακύρωση αυτής μέσω επικοινωνίας με το άγνωστο τραπεζικό ίδρυμα στο οποίο έγινε η μεταφορά του άνω ποσού. Ότι η ανταπόκριση της εναγομένης στην υπαρπαγή του ως άνω χρηματικού ποσού των εναγόντων ήταν σε εκείνο το πρώτο κρίσιμο χρονικό διάστημα που η επίδικη συναλλαγή ήταν ακόμη σε εξέλιξη σχεδόν μηδενική, καθώς οι προστεθέντες της εναγομένης, παρά την έγκαιρη ενημέρωσή της, δεν φρόντισαν άμεσα να προβούν σε ενέργειες μη εκτέλεσης ή ακύρωσης της επίδικης συναλλαγής, παρά περιορίστηκαν μόνο στην γενικόλογη αποστροφή ότι το θέμα το έχει αναλάβει η ομάδα της κυβερνοασφάλειας της εναγομένης. Ότι μετά ταύτα οι ενάγοντες απογοητευμένοι από την υπαίτια παράλειψη της εναγομένης να προβεί σε οποιαδήποτε ουσιαστική ενέργεια προστασίας και διαφύλαξης των δικαιωμάτων τους που προσβλήθηκαν από την παραβίαση της ηλεκτρονικής τους σελίδας λόγω του αδύναμου δικτύου ασφαλείας αυτής, επέστρεψαν στο γραφείο τους όπου ο πρώτος ενάγων είδε ότι η εναγομένη του είχε αποστείλει προ 30 λεπτών μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το οποίο τον ενημέρωνε ότι ήτο επιτυχής η, κατόπιν εντολής του, άμεση μεταφορά ποσού 14.659,00 ευρώ στον αναφερόμενο στο δικόγραφο τραπεζικό λογαριασμό της αναφερόμενης τράπεζας του εξωτερικού και ότι αυτή θα εκτελεσθεί σε 5 λεπτά. Ότι ο πρώτος ενάγων αμέσως απάντησε στο μήνυμα αυτό αρνητικά ενημερώνοντας και ζητώντας να μην αποσταλεί κανένα ποσό διότι η συναλλαγή είναι προϊόν απάτης και γίνεται άνευ καμίας δικής του εγκρίσεως. Ότι παράλληλα οι ενάγοντες επικοινωνήσαν και μετέβησαν στο τμήμα Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος όπου όμως δεν κατέστη δυνατό οι αρμόδιοι αξιωματικοί να τους παράσχουν καμία συνδρομή από υπαιτιότητα της

Αξ

5

εναγομένης και δη διότι απαιτούνταν κρίσιμα τραπεζικά στοιχεία τα οποία η τελευταία, σε επικοινωνία που είχε ο πρώτος ενάγων με εκπροσώπους της, αρνήθηκε και πάλι να χορηγήσει, μη συνεργαζόμενη εκ νέου αδικαιολόγητα προκειμένου να προστατευτούν, κατά το κρίσιμο εκείνο χρονικό διάστημα, τα δικαιώματα των εναγόντων. Ότι λόγω της ανωτέρω εγκληματικής αδράνειας της εναγομένης τελικά οι φυσικοί αυτουργοί της ανωτέρω ηλεκτρονικής απάτης κατάφεραν και απέσπασαν οριστικά από τον τηρούμενο στην εναγομένη αποταμιευτικό τραπεζικό τους λογαριασμό το ποσό των 14.659,00 ευρώ. Ότι με την ανωτέρω συμπεριφορά της η εναγόμενη παραβίασε υπαιτίως πολλαπλώς τις εκ της μεταξύ τους σύμβασης ανώμαλης παρακαταθήκης υποχρεώσεις και ειδικότερα παρέλειψε να λάβει μέτρα, ώστε να δημιουργήσει ένα ασφαλές πλαίσιο πραγματοποίησης διαδικτυακών συναλλαγών για τους συναλλασσόμενους της εντός αυτού ώστε να μην μπορεί να εισχωρήσει κάποιος κακόβουλος τρίτος και να δημιουργήσει ψεύτικη ιστοσελίδα στο διαδίκτυο με χαρακτηριστικά ίδια με την επίσημη ιστοσελίδα αυτής και επιπλέον παρέλειψε να λάβει μέτρα εντοπισμού ύποπτων συναλλαγών και να τους ειδοποιήσει προσηκόντως και με πρόσφορα μέτρα, ήτοι με άμεση τηλεφωνική κλήση, για την επικείμενη μεταφορά ενός ποσού που εκτός του μεγάλου ύψους του γινόταν από λογαριασμό, ο οποίος δεν εμφάνιζε μέχρι εκείνη την στιγμή παρόμοιες κινήσεις και τέλος όταν η τελευταία ενημερώθηκε για την ακυρότητα της συναλλαγής παρέλειψε να τους συνδράμει άμεσα και με ουσιώδη τρόπο στις απαιτούμενες ενέργειες ανάκτησης των χρημάτων τους. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά της εναγομένης είναι παράλληλα και αδικοπρακτική και οι ενάγοντες πλην της ως άνω περιουσιακής τους ζημίας υπέστησαν και ηθική βλάβη εξαιτίας της ταλαιπωρίας και της στενοχωρίας που δοκίμασαν από την απώλεια των χρημάτων τους κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο δικόγραφο. Ότι η εναγομένη παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις των εναγόντων περί επιστροφής του άνω υφαρπαγέντος από τον κοινό λογαριασμό τους ποσού, αρνήθηκε οποιαδήποτε ευθύνη απόδοσης και επιστροφής αυτού στους ενάγοντες. Με βάση το ιστορικό αυτό οι ενάγοντες, επικαλούμενοι τόσο ενδοσυμβατική ευθύνη της εναγόμενης λόγω εκτέλεσης μιας μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, αλλά και λόγω της παράνομης και υπαίτιας παράλειψής

της να λάβει τα αναγκαία μέτρα ασφαλούς εκτέλεσης ηλεκτρονικών εντολών πληρωμής και της μη τήρησης από μέρους της των κανόνων της επαγγελματικής επιμέλειας και των συναλλακτικών υποχρεώσεων πρόνοιας, ενημέρωσης και προειδοποίησης των πελατών της όπως και της υπαίτιας και παράνομης καθυστέρησης να προβεί αυτή άμεσα στις μετέπειτα απαιτούμενες τραπεζικές ενέργειες προστασίας των δικαιωμάτων τους, ζητούσαν να υποχρεωθεί η εναγόμενη, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να καταβάλει στον καθένα το ποσό των 7.329,50 ευρώ (14.659,00 : 2) για την περιουσιακή ζημία που υπέστη έκαστος, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, καθώς και μετά την παραδεκτή μετατροπή του αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό να αναγνωριστεί ότι η εναγομένη οφείλει να καταβάλει σε κάθε ένα από τους ενάγοντες το ποσό των 20.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη έκαστος από την εις βάρος τους, αδικοπρακτική συμπεριφορά της τελευταίας, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση τέλος δε να καταδικασθεί η αντίδικός τους στα δικαστικά τους έξοδα. Επί της παραπάνω αγωγής εκδόθηκε η με αριθμό 15034/18-11-2024 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο αφού δέχτηκε ότι α) τυγχάνει αρμόδιο να κρίνει καθ' ύλην και κατά τόπον (απορριπτομένης της ενστάσεως της εναγομένης περί τοπικής αναρμοδιότητας αυτού) την ένδικη αγωγή που εισάγεται παραδεκτά προς συζήτηση ενώπιόν του, δεχόμενο ότι για την τελευταία δεν απαιτείται (απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης), η τήρηση της προδικασίας του άρθρου 7 παρ. 4 του ν. 4640/2019 περί υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας, (διατάξεις της εκκαλουμένης απόφασης που δεν προσβάλλονται με ειδικό λόγο έφεσης) β) ότι η αγωγή είναι καθ' όλα ορισμένη (απορριπτομένης της περί του αντιθέτου ενστάσεως της εναγομένης) και ως προς την συμβατική βάση αυτής και ως προς την αδικοπρακτική της βάση και νόμιμη, πλην του αιτήματος αυτής, μετά την μερική μετατροπή του καταψηφιστικού αιτήματος των εναγόντων της χρηματικής ικανοποίησης αυτών λόγω ηθικής βλάβης σε αναγνωριστικό, κήρυξης προσωρινά εκτελεστής της εκδοθησομένης απόφασης ως προς το άνω κονδύλιο, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων, 288, 297, 298, 330 εδ. β, 340 επ., 822 επ., 914, 932 ΑΚ, ν. 4537/2018, 70, 176, 191 παρ. 2, 907 και

908 ΚΠολΔ (αναφορικά με το καταψηφιστικό αίτημα των εναγόντων), εν συνεχεία γ) απορρίπτοντας τον ισχυρισμό της εναγομένης περί ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης της δεύτερης ενάγουσας (διάταξη της εκκαλουμένης απόφασης που δεν προσβάλλεται με ειδικό και σαφή λόγο έφεσης) δ) απορρίπτοντας την ένσταση της εναγομένης του άρθρου 281 ΑΚ ως μη νόμιμη (διάταξη της εκκαλουμένης που δεν προσβάλλεται με ειδικό και σαφή λόγο έφεσης) και ε) την ένσταση της εναγομένης του άρθρου 72 παρ. 1 του ν. 4537/2018 και την επικουρικά προβαλλόμενη ένσταση του άρθρου 74 παρ. 1 του ν. 4537/2018 περί ευθύνης του πρώτου ενάγοντος κατά ποσοστό 100% ως αβάσιμες, έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη, δεχόμενη ότι η συμπεριφορά της δεύτερης ενάγουσας κατά την επίδικη συναλλαγή εμπίπτει στην έννοια της ελαφράς αμέλειας και συνεπώς αφαιρώντας το προβλεπόμενο από την παράγραφο 1 του άρθρου 73 του ν. 4537/2018, (όπως αυτή ίσχυε προ της διαμόρφωσής της με το άρθρο 22 του ν. 5019/2023), ποσό των 50,00 ευρώ υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλει στον κάθε ένα ενάγοντα το ποσό των 7.304,50 ευρώ ($14.659,00 - 50,00 = 14.609,00 : 2$), με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και παράλληλα αναγνώρισε ότι η εναγομένη υποχρεούται να καταβάλει σε κάθε ενάγοντα ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη έκαστος εξ αυτών, ένεκα της εις βάρος τους αδικοπρακτικής συμπεριφοράς της εναγομένης, το ποσό των 500,00 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Κατά της αποφάσεως αυτής παραπονεύεται με την ένδικη έφεση η εν μέρει ηττηθείσα εναγομένη για τους εκεί εκτιθέμενους λόγους που ανάγονται συνοπτικά σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου περί της πρωτόδικης παραδοχής της ένδικης αγωγής ως ορισμένης, της κατά παράβασης του άρθρου 106 ΚΠολΔ κρίσης του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, αναφορικά με το ότι οι μεταξύ του πρώτου ενάγοντος και της εναγομένης συμφωνηθέντες με αριθμό 8.2.1., 8.2.2., 8.2.3. και 8.2.6. του Πλαισίου Συνεργασίας-Γενικοί Όροι Διενέργειας Τραπεζικών Συναλλαγών - Έκδοση 2.0/2018, είναι άκυροι και της εσφαλμένης εκτίμησης των αποδείξεων περί της, μετά την ουσιαστική απόρριψη των ως άνω ενστάσεών της, ουσιαστικής εν μέρει παραδοχής της ένδικης αγωγής και ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης προκειμένου να απορριφθεί καθ'ολοκληρίαν η

αγωγή των αντιδίκων της και να καταδικασθούν οι τελευταίοι στην δικαστική της δαπάνη και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Με τον τρίτο λόγο της έφεσης η εκκαλούσα επαναφέρει την πρωτοδίκως προταθείσα και απορριφθείσα από το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ένσταση αοριστίας της αγωγής, παραπονούμενη ότι εσφαλμένα και ανατιολόγητα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι η αγωγή είναι ορισμένη, διότι στο δικόγραφο της αγωγής οι ενάγοντες α) δεν αναφέρουν ούτε εξειδικεύουν συγκεκριμένες πράξεις και παραλείψεις της που να αποτελούν παραβίαση των συμφωνηθέντων δυνάμει της με αριθμό 2.

αίτησης-σύμβασης για χρήση Εναλλακτικών Δικτύων και του ισχύοντος πλαισίου Συνεργασίας – Γενικών Όρων Διενέργειας Τραπεζικών Συναλλαγών που υπέγραψε ο πρώτος ενάγων με αυτήν, β) δεν αναφέρουν εάν και πώς η όποια συμπεριφορά της εναγομένης συνδέεται αιτιωδώς με την επικαλούμενη στην ένδικη αγωγή ζημία των εναγόντων, γ) δεν αναφέρουν εάν οι ίδιοι φρόντιζαν να κρατούν ενημερωμένο το λογισμικό των υπολογιστών τους και την προστασία αυτού με ενημερωμένο λογισμικό προστασίας από κακόβουλους ιούς (antivirus) και δ) δεν αναφέρουν εάν φρόντισαν να τηρούν ευλαβικά τις συμβουλές της εναγομένης περί ασφαλών συναλλαγών που αυτή αναρτά στην επίσημη ιστοσελίδα της ή τις ανάλογες συστάσεις που γίνονται κατά περιόδους από τις Αρμόδιες Αρχές. Ο λόγος αυτός της έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος, καθόσον από την επισκόπηση του δικογράφου της αγωγής, αλλά και από το ανωτέρω εκτιθέμενο περιεχόμενό της, προκύπτει ότι αυτή (αγωγή) εμπεριέχει όλα τα αναγκαία, σύμφωνα τα άρθρα 118 περ. 4 και 216 ΚΠολΔ, στοιχεία για την πληρότητά της, τόσο ως προς την ενδοσυμβατική ευθύνη της εναγομένης αλλά και της αδιοπρακτικής της τοιαύτης, αφού οι ενάγοντες αναφέρουν επαρκώς τα στοιχεία εκείνα που θεμελιώνουν κατά τον νόμο την άσκησή της σε βάρος της εναγομένης, διότι στην αγωγή γίνεται αναφορά των υποχρεώσεων που φέρονται να παραβιάστηκαν από την εναγόμενη, χωρίς, για την πληρότητά της, να απαιτούνται πρόσθετα στοιχεία, όπως η αναφορά του τεχνολογικού τρόπου προστασίας της ηλεκτρονικής συναλλαγής πληρωμής και των ενεργειών που θα έπρεπε να ακολουθήσει η ίδια για να αποτρέψει την προκληθείσα σε αυτούς (ενάγοντες) ζημία, ενέργειες, οι οποίες, σε κάθε περίπτωση, δεν βρίσκονται στο πεδίο γνώσης του καταναλωτή - χρήστη των υπηρεσιών

AG

3

ηλεκτρονικής πληρωμής και το γεγονός της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των αντισυμβατικών (δια παραλείψεως) ενεργειών της εναγομένης που επέφεραν την περιουσιακή ζημία αυτών ενώ τα ανωτέρω υπό στοιχείο γ' και δ' στοιχεία δεν αποτελούν στοιχεία του ορισμένου της αγωγής αλλά στοιχεία συναφών ενστάσεων της εναγομένης περί αποκλειστικής ευθύνης των εναγόντων άλλως περί συνυπαιτιότητας αυτών στην πρόκληση της ζημίας τους, αναφορικά δε με την αδικοπρακτική βάση της αγωγής οι ενάγοντες αναφέρουν με επάρκεια τα θεμελιωτικά αυτής στοιχεία και δη την εκ μέρους της εναγομένης υπαίτια παραβίαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας που αυτή έχει έναντι των συναλλασσομένων της και της εξαιτίας της, προκληθείσας στους ενάγοντες τόσο περιουσιακή ζημία όσο και της ηθικής τους βλάβης. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που ομοίως απέρριψε τον προταθέντα ισχυρισμό περί αοριστίας της ένδικης αγωγής τόσο ως προς την ενδοσυμβατική βάση της όσο και ως προς την αδικοπρακτική βάση αυτής, έστω και με εν μέρει ελλιπή αιτιολογία που παραδεκτά συμπληρώνεται με την αιτιολογία της παρούσας απόφασης (άρθρο 534 ΚΠολΔ), δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και ο περί του αντιθέτου τρίτος λόγος της έφεσης, είναι απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος.

II. Κατά την διάταξη του άρθρου 174 ΑΚ δικαιοπραξία που αντιβαίνει σε απαγορευτική διάταξη του νόμου, αν δεν συνάγεται κάτι άλλο, είναι άκυρη. Η άνω διάταξη αποτελεί λευκό κανόνα διότι δεν θεμελιώνει η ίδια λόγο ακυρότητας αλλά επιφέρει την ακυρότητα μόνο αν συνδυαστεί με άλλη απαγορευτική ή επιτακτική διάταξη νόμου, αστικού διοικητικού ή ποινικού δικαίου και εισάγει ρύθμιση δημόσιας τάξεως που συνιστά περιορισμό της ελευθερίας των συμβάσεων. Ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 3 ΑΚ η ιδιωτική βούληση δεν μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή κανόνων δημόσιας τάξης. Σκοπός της ανωτέρω διάταξης είναι να οριοθετήσει την ιδιωτική αυτονομία έναντι της κανονιστικής αρμοδιότητας του εθνικού νομοθέτη κατά τη ρύθμιση των βιοτικών σχέσεων. Γι' αυτό και οι κατά την διάταξη αυτή κανόνες δημόσιας τάξης δεν έχουν αποκλειστικά ηθική, κοινωνική ή οικονομική σημασία και είναι ταυτόσημοι με τον όρο κανόνες αναγκαστικού δικαίου, αφού εξυπηρετούν συνήθως το δημόσιο συμφέρον (ΟΛΑΠ 14/2015,

ΑΠ 472/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) δεν αποκλείεται όμως να προστατεύουν και ιδιωτικά συμφέροντα. Επομένως η ιδιωτική βούληση δεν περιορίζεται μόνο έναντι ρυθμίσεων θεμελιώδους αξιολόγησης της εθνικής έννομης τάξης αλλά και έναντι οποιασδήποτε άλλης ρύθμισης η οποία χαρακτηρίζεται ή ερμηνεύεται ως διάταξη αναγκαστικού δικαίου. Πότε μια ρύθμιση εισάγει αναγκαστικό δίκαιο συνιστά θέμα ερμηνείας της κρίσιμης διάταξης με βάση το κείμενο και το γενικότερο σκοπό που υπαγορεύει (ΑΠ 596/2022, ΑΠ 433/2020 ΑΠ 956/1997, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω το άρθρο 103 του ν. 4537/2018 υπό τον τίτλο «Αναγκαστικό δίκαιο (παρ. 3 του άρθρου 107 της Οδηγίας 2015/2366/ΕΕ)» ορίζει ότι «Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών απαγορεύεται να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις του παρόντος εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν η δυνατότητα παρέκκλισης προβλέπεται ρητά. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να αποφασίζουν να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.». Συνεπώς ο ν. 4537/2018 εισάγει αναγκαστικό δίκαιο υπέρ των χρηστών, ώστε στο πλαίσιο του νόμου αυτού και κατά τις πρόνοιες αυτού να μην υφίσταται ευθύνη των παρόχων σύμφωνα με το άρθρο 92 (Απουσία ευθύνης σε μη συνήθεις και μη προβλέψιμες περιστάσεις) μόνο όταν υπάρχουν ασυνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, οι οποίες είναι πέρα από τον έλεγχο του μέρους που τις επικαλείται και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρά τις προσπάθειες για το αντίθετο, περίπτωση στην οποία ωστόσο, υπό το σύστημα του άνω νόμου δεν εμπίπτουν οι λειτουργικοί κίνδυνοι και οι κίνδυνοι ασφαλείας του συστήματος, και επομένως η από την επέλευσή τους ζημία των χρηστών βαρύνει τους παρόχους, καθώς η περίπτωση τους ρυθμίζεται διεξοδικά στα άρθρα 94 επ. (ΕφΑθ 2405/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.). Επίσης από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων σαφώς συνάγεται ότι στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών απαιτείται να περιλαμβάνουν στις συμβάσεις χρήσης των εναλλακτικών τους δικτύων, όρους που παρεκκλίνουν από τις διατάξεις του ν. 4537/2018 εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, σε αντίθετη δε περίπτωση οι τελευταίοι είναι απολύτως άκυροι καθώς έρχονται σε αντίθεση με το αναγκαστικό δίκαιο που προβλέπει ο άνω νόμος και η ακυρότητα αυτών λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο εφόσον υποβληθούν τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν αυτήν.

Με τον δεύτερο λόγο της έφεσης η εκκαλούσα παραπτονεύει ότι εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και δη κατά παραβίαση της αρχής της διάθεσης και της συζήτησης του άρθρου 106 ΚΠολΔ, δέχτηκε ότι οι μεταξύ της εκκαλούσας και του πρώτου ενάγοντος συμφωνηθέντες 8.2.1, 8.2.2, 8.2.3 και 8.2.6 όροι του Πλαισίου Συνεργασίας –Γενικοί Όροι διενέργειας Τραπεζικών Συναλλαγών -....., οι οποίοι προέβλεπαν πλήρη ευθύνη αυτού για κάθε ζημία που σχετίζεται με συναλλαγές που διενεργήθηκαν με χρήση των Προσωπικών Κωδικών Αναγνώρισεώς του τους οποίους ο τελευταίος αποδέχτηκε με την αίτηση που κατέθεσε περί χρήσης εναλλακτικών δικτύων της εναγομένης, είναι άκυροι ως ερχόμενοι σε ευθεία αντίθεση με τις διατάξεις του ν. 4357/2018 διότι στην κρινομένη αγωγή δεν υπήρχε αντίστοιχο αίτημα των εναγόντων περί αναγνώρισης της ακυρότητας οιασδήποτε μεταξύ των τελευταίων και της ίδιας συμβατικού όρου. Ο ανωτέρω λόγος έφεσης είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, καθώς, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην μείζονα σκέψη, εφόσον τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούσαν το αντίθετο στις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του ν. 4357/2018 περιεχόμενο των συμφωνηθέντων μεταξύ των διαδίκων 8.2.1, 8.2.2, 8.2.3, 8.2.5 και 8.2.6 όρων του Πλαισίου Συνεργασίας –Γενικοί Όροι διενέργειας Τραπεζικών Συναλλαγών -Έκδοση 2.0-2018 είχαν τεθεί υπόψη του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου από την εναγομένη, ορθώς το τελευταίο έλαβε υπόψη του αυτεπαγγέλτως την ακυρότητα των τελευταίων λόγω πλήρους αντίθεσής τους στις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του ν. 4357/2018 χωρίς να απαιτείτο να έχει υποβληθεί από τους ενάγοντες είτε με την ένδικη αγωγή είτε με την προβολή σχετικής ένστασης, αίτημα αναγνώρισης ακυρότητας των όρων αυτών.

Από την εκτίμηση των προσκομισθέντων ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου αποδεικτικών μέσων και ειδικότερα από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που επαναπροσκομίζονται μετ' επικλήσεως από τους διαδίκους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα προσκομισθέντα ξενόγλωσσα έγγραφα με την συνημμένη επ'αυτών μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, νομίμως επικυρωμένη από δικηγόρο (κατ' άρθρ. 36 παρ. 2 δ του Ν. 4194/2013 - «Κώδικας Δικηγόρων», όπως η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 364 του ν. 4700/2020), τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς

άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, χωρίς όμως να έχει παραληφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, από την επικαλούμενη και προσαγόμενη από τους ενάγοντες με αριθμό 343/06-02-2023 ένορκη βεβαίωση των

....., που ελήφθη με επιμέλεια των εναγόντων, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγομένης βάσει της με αριθμό 8933Γ/01-02-2023 έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθήνας με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Νικολάου Τζινιέρη, από την επικαλούμενη και προσαγόμενη από τους ενάγοντες με αριθμό 51298/13-02-2023

..... ενώπιον της Γενικής Προξένου της Ελλάδος στη Φραγκφούρτη, που λήφθηκε επιμέλεια των εναγόντων κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγομένης βάσει της με αριθμό 8956Γ/08-02-2023 έκθεσης επίδοσης του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή, από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη με αριθμό

..... ενώπιον τ

..... που λήφθηκε επιμέλεια της εναγομένης, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης των εναγόντων, βάσει των με αριθμό 8794B και 8793B/29-01-2023 εκθέσεων επίδοσης αντίστοιχα, της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, Παναγιώτας Μπασδάνη, από τις συναγόμενες κατ' άρθρο 261 ΚΠολΔ ομολογίες των διαδίκων, που ειδικότερα μνημονεύονται παρακάτω, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του αυτεπαγγέλτως (336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα ουσιαστικά πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες, είναι σύζυγοι από το έτος 2013 και γονείς δύο ανηλίκων τέκνων και ειδικότερα

..... και τ..... Είναι αμφότεροι δικηγόροι εγγεγραμμένοι στο Δ.Σ. Θεσσαλονίκης, ο πρώτος από το έτος 2002 με αριθμό μητρώου 6925 και η δεύτερη από το έτος 2010 με αριθμό μητρώου 9992, και διατηρούν κοινό δικηγορικό γραφείο στη Θεσσαλονίκη επί της οδού Τσιμισκή 10. Οι ενάγοντες ως ελεύθεροι επαγγελματίες διατηρούσαν στην εναγομένη προσωπικούς τραπεζικούς λογαριασμούς από τους οποίους διενεργούσαν τις πληρωμές

των τρεχουσών (επαγγελματικών και μη) οικονομικών τους υποχρεώσεων. Ειδικότερα ο πρώτος εξ αυτών διατηρούσε για αυτόν τον σκοπό στην εναγομένη τραπεζική προσωπικό τραπεζικό λογαριασμό ταμειυτηρίου, για τον οποίο κατόπιν της με αριθμό 426/2026 απόφασης του προς την εναγόμενη, του παρασχέθηκε η δυνατότητα χρήσης των εναλλακτικών δικτύων της τελευταίας (internet-banking) όπως internet banking. Εξαιτίας της με δικαιώματα χρήσης χρέωσης, πίστωσης και ενημέρωσης και δηλούμενο κινητό τηλέφωνο αποστολής των σχετικών γραπτών μηνυμάτων της εναγομένης (SMS) τον αριθμό 123456789, ήτοι το κινητό τηλέφωνο του πρώτου ενάγοντος. Οι ενάγοντες τον Ιανουάριο του 2022 αποφάσισαν πλην των ανωτέρω προσωπικών τραπεζικών λογαριασμών που διατηρούσαν στην εναγομένη, να ανοίξουν και έναν κοινό τραπεζικό λογαριασμό, ο σκοπός του οποίου θα ήτο καθαρά αποταμιευτικός. Τοιουτοτρόπως οι ενάγοντες προσήλθαν στο επί της οδού 123456789 υποκατάστημα αυτής, όπου και γνωστοποίησαν στους εκεί εκπροσώπους της εναγομένης, την πρόθεση δημιουργίας ενός κοινού λογαριασμού με αποκλειστικά αποταμιευτικό χαρακτήρα. Κατόπιν τούτου με την από 28-1-2022 έγγραφη αίτησή τους ανοίγματος λογαριασμού, που καταρτίστηκε στην Θεσσαλονίκη στο ανωτέρω υποκατάστημα μεταξύ των εναγόντων, ως συνδικαιούχων, και των εκπροσώπων της εναγόμενης ανοίχθηκε ο με αριθμό 123456789 προνομιακός τραπεζικός λογαριασμός καταθέσεων. Ταυτόχρονα ήτοι κατά την ίδια ημερομηνία ανοίγματος του ως άνω λογαριασμού (28-1-2022), ο πρώτος ενάγων υπέβαλε στην εναγομένη τη με αριθμό 426/2026 τροποποιητική αίτηση εναλλακτικών δικτύων, με την οποία δήλωσε ότι επιθυμεί να ενταχθεί στην υπηρεσία των εναλλακτικών δικτύων και ο ως άνω προνομιακός λογαριασμός με δικαίωμα χρήσης αυτού χρέωσης, πίστωσης και ενημέρωσης, αίτηση που έγινε δεκτή από την εναγομένη η οποία συνέδεσε και τον ανωτέρω λογαριασμό στην υπηρεσία των εναλλακτικών δικτύων της. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες κατά το χρονικό διάστημα από τις 1-3-2022 μέχρι και την 6-5-2022 κατέθεσαν σταδιακά στον προαναφερόμενο αποταμιευτικό λογαριασμό από 20.000,00 ευρώ έκαστος και συνολικά το

ποσό των 40.000,00 ευρώ. Όλα τα ανωτέρω συνομολογούνται από τους διαδίκους. Επιπλέον αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες στις 31-5-2022 έπεσαν θύματα ηλεκτρονικής απάτης, μέσω της μεθόδου «phishing» (ηλεκτρονικό «ψάρεμα») και δη ότι άγνωστοι δράστες απέκτησαν πλήρη πρόσβαση στον ως άνω με αριθμό _____ προνομιακό κοινό τραπεζικό λογαριασμό τους, με αποτέλεσμα να υποκλαπεί από τον τελευταίο το ποσό των 14.659,00 ευρώ. Συγκεκριμένα αποδείχθηκε ότι στις 31-5-2022 που ήταν η καταληκτική ημερομηνία κατάθεσης από τους ενάγοντες της πληρωμής των ασφαλιστικών τους εισφορών μηνός Απριλίου 2022 ως ελεύθερων επαγγελματιών καθώς και του ΦΠΑ των δικηγόρων του πρώτου τριμήνου του 2022, ο πρώτος ενάγων έδωσε εντολή στην δεύτερη ενάγουσα στην οποία, ως σύζυγό του, όπως είθισται σε πολλές ανάλογες περιπτώσεις, είχε γνωστοποιήσει τους κωδικούς ταυτοποίησης του στο περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης (e-banking), να πραγματοποιήσει, όπως είχαν πράξει πολλές φορές και στο παρελθόν, τις πληρωμές των ανωτέρω οικονομικών τους υποχρεώσεων μέσω της διαδικτυακής σελίδας της εναγομένης από τον προαναφερόμενο με αριθμό _____ προσωπικό τραπεζικό λογαριασμό που τηρούσε για αυτόν τον σκοπό ο πρώτος ενάγων στην εναγομένη. Πράγματι, η δεύτερη ενάγουσα, το μεσημέρι και περί ώρα 13.25 μ.μ. της ανωτέρω ημερομηνίας, προσπάθησε να πραγματοποιήσει τις άνω ηλεκτρονικές πληρωμές, χρησιμοποιώντας τον ηλεκτρονικό υπολογιστή του γραφείου των εναγόντων. Συγκεκριμένα, αφού πληκτρολόγησε στην μηχανή αναζήτησης τις λέξεις « _____ » εν συνεχεία επέλεξε την πρώτη επιλογή των αποτελεσμάτων οπότε και εμφανίστηκε μία ιστοσελίδα που έφερε όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία της ιστοσελίδας της εναγομένης που ωστόσο δεν ήτο η αληθινή ιστοσελίδα της εναγομένης, ως θα αναφερθεί κατωτέρω. Ακολούθως, η δεύτερη ενάγουσα, ευρισκόμενη σε πλάνη ήτοι πιστεύοντας ότι βρίσκεται εντός του αληθινού περιβάλλοντος ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης επιχείρησε να εισέλθει και αρχικά καταχώρησε τους κωδικούς ταυτοποίησης του πρώτου ενάγοντος, εν συνεχεία δε πληκτρολόγησε και τον κωδικό πρόσβασης μίας χρήσης (OTP) που απέστειλε η εναγομένη στο προαναφερόμενο κινητό τηλέφωνο του πρώτου ενάγοντος που αυτός είχε δηλώσει προς αποστολή των γραπτών μηνυμάτων από την τελευταία. Παρά την προσπάθεια αυτή της δεύτερης

ενάγουσας, η «ταυτόσημη» με αυτή της εναγομένης, διαδικτυακή σελίδα έδειχνε ότι η είσοδος στο περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής της τελευταίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί την δεδομένη χρονική στιγμή, λόγω υπερφόρτωσης του συστήματος αυτής και στην οθόνη του υπολογιστή των εναγόντων εμφανίστηκε πάλι η αρχική φερόμενη ως διαδικτυακή σελίδα της εναγομένης, όπου ζητείτο να καταχωρηθούν εκ νέου οι κωδικοί ταυτοποίησης (username και password) του πρώτου ενάγοντος, οι οποίοι είχαν σβηστεί μετά την πρώτη απόπειρα της δεύτερης ενάγουσας. Η τελευταία, συνεχίζοντας να πιστεύει ότι βρίσκεται στο αληθινό περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης, καταχώρισε εκ νέου τους κωδικούς ταυτοποίησης του πρώτου ενάγοντος και εν συνεχεία πληκτρολόγησε και τον κωδικό πρόσβασης μίας χρήσης (OTP) που είχε σταλεί για δεύτερη φορά στο άνω κινητό του συζύγου της -πρώτου ενάγοντος. Και στην δεύτερη αυτή προσπάθεια εισόδου της δεύτερης ενάγουσας, το σύστημα ηλεκτρονικών πληρωμών της εναγομένης έδειχνε ότι δεν ανταποκρινόταν στην εντολή εισόδου λόγω υπερφόρτωσης, οπότε η δεύτερη ενάγουσα επανέλαβε για τρίτη φορά την ίδια ως άνω διαδικασία, πάλι όμως χωρίς αποτέλεσμα καθώς η φερόμενη ως γνήσια ιστοσελίδα της εναγομένης, συνέχισε να δείχνει ότι λόγω υπερφόρτωσης δεν της επιτρέπει να εισέλθει στο περιβάλλον της ηλεκτρονικής τραπεζικής αυτής. Μετά και την τρίτη αποτυχημένη προσπάθεια εισόδου, οι ενάγοντες θεωρώντας ότι οι ανεπιτυχείς προσπάθειες εισόδου τους στο αληθινό, όπως πεπλανημένα πίστευαν, ηλεκτρονικό περιβάλλον της εναγομένης οφείλονται σε κακή λειτουργία (με την έννοια της μη δυνατότητας να ανταποκριθεί) των ψηφιακών υπηρεσιών ηλεκτρονικής τραπεζικής της τελευταίας και δη σε υπερφόρτωση του δικτύου αυτής εξαιτίας του γεγονότος ότι η συγκεκριμένη ημέρα της 31ης-5-2022 ήταν η καταληκτική ημερομηνία πληρωμής των προαναφερόμενων οικονομικών υποχρεώσεων μεγάλης μερίδας ελεύθερων επαγγελματιών αποφάσισαν να προσπαθήσουν να πραγματοποιήσουν τις πληρωμές τους στο περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής έτερης τράπεζας και δη της «...». Τοιοιούτρόπως η δεύτερη ενάγουσα εισήλθε, χωρίς κανένα πρόβλημα, πραγματοποιώντας, μέσω της ανωτέρω τράπεζας, την πληρωμή των τρεχουσών οικονομικών τους υποχρεώσεων και δη των ασφαλιστικών εισφορών ΕΦΚΑ μηνός Απριλίου 2022 ύψους 262,00

ευρώ, την δόση ΕΝΦΙΑ 2022 ύψους 17,59 ευρώ και τον ΦΠΑ πρώτου τριμήνου 2022 ύψους 94,75 ευρώ. Όλα τα ανωτέρω αποδεικνύονται εναργώς και από την κατάθεση _____ και συνεργάτιδος των εναγόντων, που περιέχεται στη με αριθμό 343/06-02-2023 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης, η οποία έχει ίδια αντίληψη περί των όσων καταθέτει ενόρκως καθώς κατά το χρόνο εκείνο βρισκόταν στο δικηγορικό γραφείο που διατηρεί από κοινού με τους ενάγοντες. Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι ο πρώτος ενάγων προβληματισμένος από το γεγονός ότι η είσοδος στο περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής της _____, ήτο εξαιρετικά ευχερής και ουδόλως έδειχνε να έχει επηρεαστεί από οποιαδήποτε υπερφόρτωση συστήματος λόγω διενέργειας μεγάλου αριθμού συναλλαγών, επιχείρησε περί ώρα 14.10 μ.μ. να εισέλθει εκ νέου στην ηλεκτρονική σελίδα της τελευταίας, χρησιμοποιώντας τους ίδιους προσωπικούς κωδικούς ταυτοποίησης που είχε. Αυτήν την φορά ο πρώτος ενάγων εισήλθε χωρίς δυσκολία στο περιβάλλον ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης, όπου και διαπίστωσε για πρώτη φορά ότι από τον παραπάνω κοινό με αριθμό _____) λογαριασμό τους είχε καταχωρηθεί μεταφορά προς άγνωστο σε αυτόν παραλήπτη με εντολή IRISonline, χρηματικού ποσού 14.659,00 ευρώ, αφού προηγουμένως άγνωστος ή άγνωστοι είχαν αιτηθεί την αύξηση του ημερήσιου ορίου μεταφοράς χρημάτων ενέργεια ωστόσο που δεν είχε γίνει αντιληπτή από τους ενάγοντες κατά τον χρόνο εκείνο αλλά μεταγενέστερα. Αμέσως ο πρώτος ενάγων κάλεσε στο Τμήμα Εξυπηρέτησης Πελατών της εναγομένης στον τηλεφωνικό αριθμό _____ και ενημέρωσε τον αρμόδιο υπάλληλο ότι ουδέποτε παρείχε συναίνεση για την επίμαχη συναλλαγή, ζητώντας την άμεση επιστροφή των χρημάτων τους και την άμεση δραστηριοποίηση και ενημέρωση του άγνωστου τραπεζικού ιδρύματος, χωρίς όμως στο στάδιο εκείνο, οι εκπρόσωποι στην τηλεφωνική εξυπηρέτηση της εναγομένης να του παράσχουν καμία ουσιαστική πληροφόρηση ή συνδρομή. Παράλληλα η δεύτερη ενάγουσα έσπευσε άμεσα στο υποκατάστημα της εναγομένης επί της οδού _____, όπου μαζί με τον πρώτο ενάγοντα που προσήλθε μετά από λίγα λεπτά προσπάθησαν να εισέλθουν σ'αυτό προκειμένου να λάβουν κάποια πληροφόρηση και βοήθεια για την επίδικη μη εγκεκριμένη συναλλαγή πλην όμως, παρά τις επίμονες προσπάθειές τους δεν

κατόρθωσαν να εισέλθουν διότι, όπως τους ενημέρωσε η υποδιευθύντρια του άνω καταστήματος, με την οποία συνομιλούσαν είχε παρέλθει η ώρα εξυπηρέτησης κοινού και οι εκπρόσωποι του υποκαταστήματος δεν είχαν αρμοδιότητα να κάνουν οτιδήποτε για το συγκεκριμένο ζήτημα το οποίο ανέλαβε το αρμόδιο τμήμα κυβερνοασφάλειας της εναγομένης που θα επικοινωνούσε μαζί τους. Ακολούθως ο πρώτος ενάγων επικοινωνήσε και πάλι τηλεφωνικά με το τμήμα εξυπηρέτησης πελατών της εναγομένης και ζήτησε να ακυρωθούν οι κωδικοί ταυτοποίησής του, ώστε να αποφευχθούν άλλες χωρίς την έγκρισή του, αναλήψεις και μεταφορές χρημάτων από τον ανωτέρω κοινό με την ενάγουσα τραπεζικό τους λογαριασμό, ενώ όταν οι ενάγοντες επέστρεψαν στο γραφείο τους περί ώρα 14.30 μ.μ. είδαν στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του πρώτου ενάγοντος , ένα αποσταλέν στις 1.57 μ.μ. ηλεκτρονικό μήνυμα της εναγομένης από την ηλεκτρονική διεύθυνση _____ με το εξής περιεχόμενο : « Αγαπητέ συνδρομητή, Η εντολή άμεσης μεταφοράς ποσού EUR14659,00 σε λογαριασμό ***373 προς την CAIXA ECONOMICA MONTERIO GERAL, CAIXA ECONOMICA BANCARIA SA που καταχωρήσατε τώρα (31-5-2022) ολοκληρώθηκε και θα αποσταλεί στην άλλη τράπεζα σε πέντε (5) λεπτά. Μπορείτε να ενημερωθείτε για την κατάσταση της εντολής σας από το μενού «Μεταφορές», επιλογή «Ερωτήσεις». I. Ο πρώτος ενάγων άμεσα και δη στις 2.31 μ.μ. απέστειλε εις απάντηση του ανωτέρω ηλεκτρονικού μηνύματος στην ηλεκτρονική διεύθυνση της εναγομένης το εξής ηλεκτρονικό μήνυμα : «ΣΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΙΟΝ ΑΠΑΤΗΣ ΔΕΝ ΕΧΩ ΔΩΣΕΙ ΚΑΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗ.» και επιπλέον στις 3.34 μ.μ. απέστειλε ηλεκτρονικά στην εναγομένη και συγκεκριμένα στην ηλεκτρονική διεύθυνση αυτής ε _____ , έγγραφη δήλωση αμφισβήτησης της ως άνω συναλλαγής με το εξής περιεχόμενο : « Σε συνέχεια των άμεσων τηλεφωνικών αμφισβητήσεών μου σήμερα περί ώρα 14.00 στο _____ : κατωτέρω κακόβουλης και απατηλής υφαρπαγής από τον τηρούμενο στην Τράπεζά σας τραπεζικό λογαριασμό μου, ύψους 14.659 ευρώ, προς άγνωστο παραλήπτη χωρίς ποτέ εγώ να δώσω εντολή μεταφοράς τέτοιου ποσού από το e-banking (ή πολύ περισσότερο από το

Κατάστημά σας) και χωρίς ποτέ να ειδοποιηθώ τηλεφωνικά σύμφωνα με τα πρωτόκολλα ασφαλείας σε παρόμοιες περιπτώσεις τόσο υψηλών εμβασμάτων και μάλιστα σε παραλήπτη στο εξωτερικό χωρίς καμία προγενέστερη συναλλαγή μου με αυτόν, ΣΑΣ ΔΗΛΩΝΩ ΟΤΙ ΑΝΑΜΕΝΩ ΑΜΕΣΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΟΣΟΥ ΣΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΜΕΣΟ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΤΟΥ με επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μου Ο ΔΗΛΩΝ.». Μετά ταύτα οι ενάγοντες λόγω της ολιγωρίας της εναγομένης, αποφάσισαν να απευθυνθούν και στο Τμήμα Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος. Έτσι, κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας τους, μετέβησαν αυτοπροσώπως και περί 16.00 μ.μ. στο Αστυνομικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης, όπου οι αρμόδιοι αξιωματικοί τους ζήτησαν τα πλήρη στοιχεία της επίμαχης συναλλαγής, προκειμένου να προβούν στην άμεση ενημέρωση της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες, ώστε εν συνεχεία να ενημερωθεί και η αντίστοιχη Αρχή της αλλοδαπής για τις εκ μέρους της ενέργειες. Οι ενάγοντες προσπάθησαν σε νέα τηλεφωνική επικοινωνία που είχαν με το τμήμα τηλεφωνικής εξυπηρέτησης της εναγόμενης, να πληροφορηθούν τα στοιχεία που τους ζητήθηκαν πλην όμως ο εκπρόσωπος της τελευταίας δεν τους τα χορήγησε, διατεινόμενος αρχικά ότι, λόγω του κλειδώματος του τραπεζικού λογαριασμού του πρώτου ενάγοντος, δεν είχε πρόσβαση στα στοιχεία αυτά και ακολούθως ότι ο ίδιος δεν νομιμοποιείται να παράσχει τέτοιου είδους στοιχεία καθώς την υπόθεση των εναγόντων έχει αναλάβει η ομάδα της κυβερνοασφάλειας της εναγομένης που θα επικοινωνήσει μαζί τους. Μετά και την άκαρπη αυτή προσπάθεια των εναγόντων, ο πρώτος εξ αυτών απέστειλε στις 7.36 μ.μ. ηλεκτρονικά στην εναγομένη και δη στην ηλεκτρονική διεύθυνση αυτής την από 31-5-2022 εξώδικο, με την οποία διαμαρτυρόταν για ακόμη μία φορά τόσο για την έλλειψη αντίδρασης και συνεργασίας της εναγομένης προκειμένου να τον βοηθήσει να ανακτήσει το ποσό των 14.659,00 ευρώ, που υφαρπάχτηκε από τον κοινό με την δεύτερη ενάγουσα τραπεζικό τους λογαριασμό χωρίς καμία δική του

Αγ

}

έγκριση και προηγούμενη ενημέρωση, εξαιτίας του ελλιπούς πρωτοκόλλου ασφαλείας που ακολουθεί η εναγομένη και μάλιστα για μία συναλλαγή που προδήλως ήτο περιέργη εάν λαμβανόταν από την εναγομένη υπόψη το προσωπικό του συναλλακτικό ιστορικό και τα συναλλακτικά δεδομένα του, όσο και για την μη παροχή των απαιτούμενων τραπεζικών στοιχείων που της ζητήθηκαν από τους αρμόδιους επιληφθέντες αστυνομικούς του Τμήματος Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Δ/σης Ασφαλείας Θεσσαλονίκης προκειμένου οι τελευταίοι να μπορέσουν να ενεργήσουν άμεσα για την προστασία των εναγόντων μέσω της Αρχής Καταπολέμησης Εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και Ξεπλύματος Βρώμικου Χρήματος. Επιπλέον ο πρώτος ενάγων καλούσε την εναγομένη να του χορηγήσει εντός 2 ωρών μετά την επίδοση της άνω εξωδίκου (η οποία επιδόθηκε στο επί της οδού I..... υποκατάστημα της εναγομένης την επόμενη ημέρα ήτοι την 1-6-2022 και περί ώρα 9.30 π.μ. βάσει της με αριθμό 5124/1-6-2022 έκθεσης επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, Ασπασίας Γρηγορίου) 1) έγγραφο με τα πλήρη στοιχεία του τραπεζικού λογαριασμού προς τον οποίο μετέφερε το ποσό των 14.659 ευρώ και 2) αντίγραφο των κινήσεων της 31^{ης}-5-2022 από όλους τους τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσε ο πρώτος ενάγων στην εναγομένη και επιπλέον την καλούσε να συνεργαστεί άμεσα με τις αρμόδιες αρχές και δη το Τμήμα Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης, την Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης και κάθε άλλη αρμόδια Εισαγγελική και Δικαστική Αρχή και να πάψει να αποκρύβει στοιχεία. Πλέον των ανωτέρω ο πρώτος ενάγων αφού η πρώτη εναγομένη ουδόλως αντέδρασε εντός της ανωτέρω προθεσμίας που της είχε τάξει με την από 31-5-2022 εξώδικο, ήτοι μέχρι την ώρα 11.30 π.μ. της 1ης-6-2022, της απέστειλε την ίδια ημέρα (1-6-2022) και περί ώρα 12.52 μ.μ., ηλεκτρονικά και δη στην ηλεκτρονική διεύθυνση αυτής I..... από 1-6-2022 αίτησή του με την οποία ζητούσε να του γνωρίσει άμεσα η εναγομένη 1) το iban του λογαριασμού που κατέληξε το ποσό ύψους 14.659 ευρώ χωρίς την έγκρισή του, 2) το όνομα του δικαιούχου του εν λόγω λογαριασμού και 3) την επωνυμία της Τράπεζας που τηρείται ο εν λόγω λογαριασμός. Η εναγομένη του απέστειλε αυθημερόν στις 1.56 μ.μ. ηλεκτρονικό μήνυμα με το οποίο

απαντούσε στον πρώτο ενάγοντα ότι οι ζητούμενες από αυτόν πληροφορίες είναι οι εξής: IBAN:PT50003600879910007178373, ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: COMMON SYNSET UNIPESOAALLA ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ : CAIXA ECONOMICA MONTERIO GERAL CAIXA ECONOMICA BANCARIA SA ενώ λίγο αργότερα και συγκεκριμένα στις 14.04 μ.μ. απέστειλε στην προαναφερόμενη τράπεζα του εξωτερικού μήνυμα σουίφτ με το ακόλουθο κατά λέξη περιεχόμενο : «ΥΠΕΡΕΠΕΙΓΟΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΕ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΛΟΓΩ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ 202205310960241703 ΓΙΑ ΠΟΣΟ ΕΥΡΩ 14.659.- ΟΝΟΜΑ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ ΑΥΓΕΡΗΣ ΘΩΜΑΣ, ΟΝΟΜΑ ΠΙΣΤΟΥΧΟΥ COMMONSYNSETUNIPESOAALLA, ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΠΟΥ ΠΙΣΤΩΘΗΚΕ PT50003600879910007178373. ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΠΡΟΧΩΡΗΣΤΕ ΣΕ ΑΚΥΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΩΣ ΑΝΩ ΑΡΙΘΜΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΣΕΠΑ (SEPA) ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΙΟΝ ΑΠΑΤΗΣ ΩΣ ΑΝΩΤΕΡΩ (ΠΡΟΙΟΝ RHISHING). ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΕΝΕΡΓΗΣΤΕ ΑΝΑΛΟΓΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΕΨΤΕ ΤΟ ΠΟΣΟ. ΟΙ ΑΜΕΣΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΣΑΣ ΘΑ ΕΚΤΙΜΗΘΟΥΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ.». Ο πρώτος ενάγων προς απάντηση του ανωτέρω ηλεκτρονικού μηνύματος της εναγομένης της απέστειλε αυθημερόν και περί 2.24 μ.μ., ηλεκτρονικό μήνυμα με το εξής περιεχόμενο : « Την εν λόγω πληροφορία ανέμενα χθες στις 16.00 στο Τμήμα Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος. Η απόκριση αυτής μέχρι τώρα εκ μέρους σας και η όψιμη γνωστοποίησή της μετά από τόσα έγγραφα διαβήματα και μετά την πάροδο 24ωρου από την εκ μέρους σας μεταφορά των χρημάτων μου, πιστοποιεί την συνέργειά σας στην υφαρπαγή των χρημάτων μου δια των παραλείψεών σας. Ως εκ τούτου η μοναδική εξωδικαστική επικοινωνία μας από τούδε και στο εξής θα αφορά αποκλειστικά την άμεση εκ μέρους σας πίστωση στον λογαριασμό μου του ποσού των 14.659 ευρώ που παρανόμως αφαιρέσατε, προκειμένου να επακολουθήσει άρση των διαδικασιών εναντίον σας ενώπιον των Εισαγγελικών και Δικαστικών Αρχών όπου κοινοποιείται πλέον όλος ο φάκελος και τα αναπάντητα έγγραφα και προφορικά εναγώνια διαβήματά μας ενώ κατά τα λοιπά απορρίπτω κάθε άλλη εξώδικη επικοινωνία με την τράπεζα για την εν λόγω υπόθεση.». Εν συνεχεία καθώς οι ενάγοντες δεν έλαβαν καμία απάντηση επί του αιτήματος αμφισβήτησης που υπέβαλαν, ο πρώτος ενάγων επέδωσε στην εναγομένη την 2-6-2022 τη με ίδια ημερομηνία εξώδικο

με την οποία αφενός διαμαρτυρόταν ακόμη μία φορά για την αδράνειά της και την απόκρυψη εκ μέρους της κρίσιμων στοιχείων που έκαναν ευχερέστερη την απόσπαση των χρημάτων των εναγόντων και δυσχερέστερη την ανάκτηση αυτών και αφετέρου την καλούσε να επιστρέψει άμεσα το άνω ποσό στον με αριθμό _____) κοινό τραπεζικό λογαριασμό των εναγόντων, επιπλέον δε της γνωστοποιούσε ότι θα προσέλθει αυθημερόν με την δεύτερη ενάγουσα στο επί της οδού _____ στην Θεσσαλονίκη υποκατάστημά της προκειμένου να αναλάβουν τις καταθέσεις τους από όλους τους τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούσαν στην εναγομένη. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η εναγομένη συνέχισε να μην έχει καμία προσωπική επαφή με τους ενάγοντες αναφορικά με την εξέλιξη της επίδικης συναλλαγής και έτσι ο πρώτος ενάγων της απέστειλε την 7-6-2022 ηλεκτρονικά και δη στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις αυτής _____

και _____ την από 6-6-2022 εξώδικο με την οποία διαμαρτυρόταν για την παντελή έλλειψη αντανakλαστικών της προκειμένου να τους συνδράμουν να ανακτήσουν το ποσό των 14.659,00 ευρώ που υφαρπάχθηκε από τον λογαριασμό των εναγόντων λόγω του πλημμελέστατου δικτύου ασφαλείας των ηλεκτρονικών της συναλλαγών, επισημαίνοντας παράλληλα ότι μέχρι σήμερα (ημέρα αποστολής της εξωδίκου) η εναγομένη δεν έχει φροντίσει επίσης να τους ενημερώσει περί του εάν έχει προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια ακύρωσης της εντολής και ανάκτησης του χρηματικού ποσού με την τράπεζα του εξωτερικού όπου μεταφέρθηκε παρανόμως το τελευταίο. Η εναγομένη από την μεριά της συνέχισε να μην παρέχει καμία ενημέρωση για την πορεία της επίδικης μη εγκεκριμένης συναλλαγής στους ενάγοντες φροντίζοντας μόνο την 21-6-2022 να προβεί περί ώρα 9.25 π.μ. στην αποστολή προς την προαναφερόμενη τράπεζα (CAIXA ECONOMICA MONTERIO GERAL CAIXA ECONOMICA BANCARIA SA) του εξωτερικού ενός μηνύματος σουίφτ-υπενθύμισης με το ακόλουθο κατά λέξη περιεχόμενο :
«ΥΠΕΡΕΠΕΙΓΟΝ-ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 220601700101D001 ΑΝΑΦΟΡΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ 202205310960241703 ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΣΟ ΕΥΡΩ 14.659,00.- ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΟΥ ΧΡΕΩΘΗΚΕ ΑΥΓΕΡΗΣ

ΘΩΜΑΣ, ΟΝΟΜΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΟΥ ΠΙΣΤΩΘΗΚΑΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ COMMONSYNSETUNIPESSEALLA, ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ PT50003600879910007178373. ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΛΟΓΩ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ (PHISHING).». Εις απάντηση του ανωτέρω μηνύματος η εναγομένη την 22-6-2022 και περί ώρα 10.15 π.μ. έλαβε από την εδρεύουσα στην Λισαβόνα Πορτογαλίας τραπεζική εταιρία υπό την επωνυμία (CAIXA ECONOMICA MONTERIO GERAL CAIXA ECONOMICA BANCARIA SA) το εξής ηλεκτρονικό μήνυμα : « ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ, ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΑΛΛΟΥΜΕ ΣΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑ ΑΠΑΤΗΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΙΣΗΓΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ : 1. ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ 2. ΑΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙ ΜΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ,ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙ ΣΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΕΠΕΜΒΟΥΝ ΟΙ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ. 3. ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΡΟΩΘΗΣΟΥΜΕ ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ.». Μετά την ως άνω απάντηση της αλλοδαπής τραπεζικής εταιρίας η εναγομένη και πάλι δεν φρόντισε να ενημερώσει περί της εξέλιξης αυτής τους ενάγοντες με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να αναγκαστούν μετά την παρέλευση δύο σχεδόν μηνών από το ως άνω συμβάν και δη την 29-7-2022 να της επιδώσουν, την από 28-7-2022 εξώδικο με την οποία 1) διαμαρτύρονταν εκ νέου για την αδιαφορία αυτής και την προς αυτούς αποστολή μόνο προδιατυπωμένων μηνυμάτων 2) την καλούσαν και πάλι να τους καταβάλει το ποσό των 14.659,00 ευρώ και 3) της ζητούσαν να τους παραδώσει α) τις απομαγνητοφωνημένες συνομιλίες των εναγόντων της 31^{ης}-5-2022 αφενός με το αρμόδιο τμήμα της στις 14.15 μ.μ και αφετέρου με τον _____ στις 16.00 μ.μ. β) να τους γνωστοποιήσει τις ενέργειες ανάκτησης που έκανε στις 31-5-2022 μετά την ώρα 14.15 που ενημερώθηκε ότι η επίδικη συναλλαγή ήτο άνευ εγκρίσεως του πρώτου ενάγοντος και γ) να τους παραδώσει τα έγγραφα ενημέρωσης που έστειλε η εναγομένη στους εκπροσώπους της αλλοδαπής τράπεζας όπως τα αντίστοιχα έγγραφα απάντησης που τους απέστειλε η τελευταία. Ακολούθως η εναγομένη προς απάντηση της άνω εξωδίκου απέστειλε την 26-8-2022 και

Ακ

5

περί ώρα 14.15.μ.μ. στην ηλεκτρονική διεύθυνση της δεύτερης ενάγουσας (.....) ηλεκτρονικό μήνυμα στο οποίο ισχυρίζονταν ότι μετά από έλεγχο που διενήργησε προέκυψε ότι το συγκεκριμένο περιστατικό και δη η διενέργεια της αμφισβητούμενης συναλλαγής δεν οφείλεται σε παραβίαση των συστημάτων της, δεδομένου ότι η τελευταία πραγματοποιήθηκε με χρήση των προσωπικών κωδικών αναγνώρισης του πρώτου ενάγοντος ως συνδρομητή των υπηρεσιών της ψηφιακών δικτύων της, βάσει των διεπόμενων αυτές όρων Χρήσης Εναλλακτικών Δικτύων και δη αυτών του πλαισίου Συνεργασίας –Γενικοί όροι Διενέργειας Τραπεζικών Συναλλαγών και των μεταξύ τους συμβατικών ειδικών όρων χρήσης και συνεπώς η εναγομένη δεν φέρει καμία ευθύνη λαμβανομένου υπόψη ότι η προστασία της χρήσης των προσωπικών κωδικών αναγνώρισης αποτελεί ευθύνη του κατόχου τους και η χρήση τους σε κάθε συναλλαγή μέσω της Υπηρεσίας των ψηφιακών δικτύων της εναγομένης θεωρείται από την τελευταία ως προερχόμενη και εγκεκριμένη από αυτόν συναλλαγή. Επιπλέον η εναγομένη ισχυρίστηκε ότι αν και δεν υπέχει καμία ευθύνη έπραξε κάθε δυνατή ενέργεια για την διαφύλαξη των συμφερόντων των εναγόντων (αποστολή μηνυμάτων στην αλλοδαπή τράπεζα για την ακύρωση της συναλλαγής και την επιστροφή των χρημάτων που όμως δεν κατέστη δυνατή λόγω της απάντησης της τελευταίας) ενώ άμεσα και δη την 1-6-2022 παρέδωσε στους ενάγοντες κάθε στοιχείο σχετικά με την επίδικη συναλλαγή. Τέλος η εναγομένη αναφορικά με το αίτημα των εναγόντων περί παράδοσης των απομαγνητοφωνημένων συνομιλιών που είχαν οι τελευταίοι την 31-5-2022 και περί ώρα 14.15 μ.μ. με το αρμόδιο τμήμα της εξυπηρέτησης πελατών και με τον στις 16.00 μ.μ. απήντησε ότι έχει δρομολογήσει τις απαιτούμενες διαδικασίες παράδοσης αυτών σε ειδικό δίσκο (cd) στο επί της υποκατάστημα αυτής από όπου μπορούν να το παραλάβουν οι ενάγοντες κατόπιν επικοινωνίας του αρμοδίου του τελευταίου με αυτούς, παράδοση που όμως δεν προκύπτει ότι έγινε. Βάσει όλων των προαναφερομένων πλήρως αποδεικνύεται και δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία στο Δικαστήριο ότι η επίμαχη συναλλαγή δεν ήταν γνήσια, διότι, κατά τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχείο I μείζονα σκέψη της παρούσας, γνήσια συναλλαγή δεν υφίσταται

όταν ο χρήστης αγνοεί αυτήν και ενεργήθηκε από τρίτο πρόσωπο χωρίς δικαίωμα, ακόμη κι αν η συγκατάθεση του χρήστη φέρεται να δόθηκε με τη μορφή που συμφωνήθηκε μεταξύ των μερών, αφού οι διατάξεις του άρθρου 64 του ν. 4537/2018 αναφορικά με τη συγκατάθεση για την εκτέλεση πράξης πληρωμής τέθηκαν για να προστατεύσουν τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής από την εκτέλεση πληρωμών που δεν ανταποκρίνονται στη βούλησή του και όχι για να αποτρέψουν τη γένεση αξιώσεων σε βάρος του παρόχου των υπηρεσιών σε κάθε περίπτωση διενέργειας συναλλαγών με φερόμενη συναίνεση του χρήστη με τον τρόπο που συμφωνήθηκε, και τούτο ιδίως όταν το μέσο πληρωμών που αξιοποιήθηκε έχει υποκλαπεί από τον δράστη της απάτης και έχει χρησιμοποιηθεί παράνομα και χωρίς την έγκριση του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμής και πελάτη της Τράπεζας, αφού εκ των πραγμάτων μια τέτοια αθέμιτη παρέμβαση ο χρήστης την αγνοεί και δεν δύναται, εξ αυτού του λόγου, να θεωρηθεί γνήσια συναλλαγή. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι, όταν η δεύτερη ενάγουσα εισήλθε στον λογαριασμό της ηλεκτρονικής τραπεζικής του πρώτου ενάγοντος-συζύγου της, πληκτρολογώντας 3 φορές τους προσωπικούς κωδικούς αυτού και τους αποσταλθέντες στο κινητό του τελευταίου κωδικούς ασφαλείας, τελούσε σε πλάνη ότι βρίσκεται εντός του αληθινού ηλεκτρονικού περιβάλλοντος της εναγομένης και πραγματοποιεί και τις τρεις φορές το αναγκαίο βήμα ταυτοποίησης για την είσοδο στο σύστημα ηλεκτρονικής τραπεζικής της τελευταίας και όχι ότι χρησιμοποιεί την ηλεκτρονική υπηρεσία της τελευταίας προκειμένου να προβεί αρχικά στην αύξηση του ημερησίου ορίου μεταφορών και εν συνεχεία στην μεταφορά από το προαναφερόμενο κοινό λογαριασμό των εναγόντων σε λογαριασμό τρίτου άγνωστου προσώπου του ποσού των 14.659,00 ευρώ στην ανωτέρω τράπεζα του εξωτερικού. Η ανωτέρω εξαπάτηση των εναγόντων ήτοι η εν αγνοία τους διενέργεια των ανωτέρω συναλλαγών από τρίτο πρόσωπο χωρίς δικαίωμα, σαφώς οφείλεται σε έλλειμμα στην ασφάλεια των ηλεκτρονικών συστημάτων της εναγόμενης, για το οποίο η ίδια ευθύνεται καθώς δεν είχε φροντίσει να εξοπλίσει τα τελευταία με τους κατάλληλους μηχανισμούς προστασίας από κακόβουλες ενέργειες τρίτων (όπως π.χ. με ειδικό μηχανισμό προστασίας ο οποίος θα αναγνώριζε ότι η αποστολή προς αυτήν των στοιχείων ταυτοποίησης του χρήστη δεν πραγματοποιείται μέσω της γνήσιας ιστοσελίδας της ίδιας), ενώ οι ενάγοντες

Ακ

5

δεν φέρουν ευθύνη καθώς ευλόγως πίστευαν λόγω της πιστής απομίμησης της ιστοσελίδας της εναγομένης ότι επιχειρούν και τις 3 φορές να εισέλθουν στο αληθινό περιβάλλον της τελευταίας το οποίο θεωρούσαν απολύτως ασφαλές. Άλλωστε ως προκύπτει και από την ηλεκτρονική επικοινωνία της εναγομένης με την προαναφερόμενη τράπεζα του εξωτερικού όπου μεταφέρθηκε το ανωτέρω ποσό των 14.659,00 ευρώ από τον κοινό τραπεζικό λογαριασμό των εναγόντων, αυτή και στα 2 μηνύματα που απέστειλε χαρακτήριζε την επίδικη συναλλαγή ως «προϊόν απάτης (PHISHING)» και «μεταφορά που πραγματοποιήθηκε λόγω εξαπάτησης (PHISHING).» ήτοι ως μη γνήσια και άνευ της πραγματικής συγκατάθεσης των εναγόντων συναλλαγή. Η αποστολή εξάλλου των μηνυμάτων από την εναγομένη στο κινητό του πρώτου ενάγοντος και δη α) "1

138456" n. The OTP will remain valid for 5" που αφορούσε την ολοκλήρωση της πρώτης προσπάθειας της δεύτερης ενάγουσας να εισέλθει στο περιβάλλον της ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης β) "CHANGE TRANSACTION LIMIT. ATTENTION !! DO NOT REVEAL THE CODE TO ANYONE BY PHONE OR IN A WEB PAGE OPENED THROUGH A LINK IN EMAIL OR SMS IF THIS ACTION IS NOT RECOGNIZED CALL +360 210 1234567 967534" που αφορούσε την ολοκλήρωση της αλλαγής του ημερησίου ορίου ανάληψης και τέλος γ) "I want to transfer to Account : *8373, Amount : 14659,00 EYR. The OTP will remain validfor 5" που αφορούσε την ολοκλήρωση της μεταφοράς του ποσού των 14.659,00 ευρώ στον με αριθμό *83873 τρίτο άγνωστο τραπεζικό λογαριασμό ουδόλως μπορούν να στοιχειοθετήσουν συντρέχον πταίσμα των εναγόντων, ως αβασίμως επικαλέστηκε η εναγομένη, αφού οι τελευταίοι έπραξαν όπως θα έπραττε κάθε μέσος συνετός συναλλασσόμενος υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες που όταν πιστεύει ότι επιχειρεί μέσω της επίσημης ιστοσελίδας μίας τράπεζας να εισέλθει εντός του αληθινού και άρα ασφαλούς περιβάλλοντος αυτής, ευλόγως θεωρεί ότι ο αποσταλαθείς κωδικός στο δηλωθέν στην τράπεζα κινητό του, αφορά την συναλλαγή που αυτός διενεργεί την δεδομένη χρονική στιγμή και εστιάζει την προσοχή του αποκλειστικά, ενόψει και του σύντομου χρόνου που του παρέχεται, στην ανάγνωση του τελευταίου (κωδικού) και την σωστή

καταχώρηση αυτού προς ολοκλήρωση της συναλλαγής του και όχι στο γραπτό κείμενο που συνοδεύει τον κωδικό. Επισημαίνεται ότι τα υπό στοιχ. α και γ μηνύματα ήταν μόνο στην αγγλική γλώσσα ενώ το με στοιχ. β μήνυμα ήταν πρώτα στην αγγλική και ακολούθως στην ελληνική γλώσσα συνθήκη που συνδυαστικά με τον σύντομο χρόνο που παρέχεται στον χρήστη για την ολοκλήρωση της ταυτοποίησης, λειτουργεί αποτρεπτικά για τον μέσο συναλλασσόμενο. Επιπλέον οι ενάγοντες ως προαναφέρθηκε τηρούσαν στην εναγομένη προσωπικούς λογαριασμούς από τους οποίους διενεργούσαν μεταφορές χρημάτων προς κάλυψη των οικονομικών τους επαγγελματικών και μη υποχρεώσεων και ουδέποτε στο παρελθόν είχαν πραγματοποιήσει ανάλογη τραπεζική συναλλαγή μεταφοράς χρημάτων από τον επίδικο λογαριασμό. Συνεπώς η εναγόμενη όφειλε να είχε εντοπίσει τη συναλλαγή αυτή ως ασυνήθιστη και ύποπτη και να την εμποδίσει ή τουλάχιστον να προχωρήσει σε αυστηρότερη ταυτοποίηση του χρήστη. Μάλιστα η εναγομένη όφειλε πριν την εκτέλεση της επίδικης συναλλαγής να ενεργοποιήσει μηχανισμούς αυστηρότερης ταυτοποίησης και επαλήθευσης της εγκυρότητας και γνησιότητας της τελευταίας εάν ληφθεί επιπλέον υπόψη και το γεγονός ότι για τον συγκεκριμένο λογαριασμό που ως προαναφέρθηκε δεν είχε γίνει στο παρελθόν καμία κίνηση μεταφοράς χρημάτων, την δεδομένη χρονική στιγμή πραγματοποιούνταν σε χρονικό διάστημα λιγότερο των 10 λεπτών, είσοδος στην ηλεκτρονική τραπεζική της εναγομένης, μεταβολή του ημερήσιου ορίου μεταφοράς χρημάτων του κοινού τραπεζικού λογαριασμού των εναγόντων και ακολούθως μεταφορά με μία συναλλαγή σε αλλοδαπή τράπεζα, ποσού 14.659,00 ευρώ ήτοι πλέον του ενός τρίτου του συνολικού ποσού των καταθέσεων του λογαριασμού ύψους 40.000,00 ευρώ όπως π.χ. να τηλεφωνήσει στον πρώτο ενάγοντα ώστε να βεβαιωθεί ότι οι επίδικες συναλλαγές προέρχονται από αυτόν με τον οποίο είχε συμβληθεί και όχι από κακόβουλους τρίτους, ως συνέβη εν προκειμένω, απορριπτομένου ως ουσιαστικά αβάσιμου του σχετικού ισχυρισμού της εναγόμενης ότι είχε προβεί στη διαδικασία της ισχυρής ταυτοποίησης. Ομοίως η συμπεριφορά του ενάγοντος να γνωστοποιήσει στην δεύτερη ενάγουσα τους προσωπικούς του κωδικούς καθώς και τους αποσταλθέντες στο κινητό του τηλέφωνο κωδικούς ασφαλείας δεν συνιστούν εκ μέρους του αντισυμβατική και αμελή συμπεριφορά και μάλιστα στα όρια της βαριάς αμέλειας και σε κάθε

Ακ

5

περίπτωση η συμπεριφορά αυτή (γνωστοποίηση σε τρίτο) δεν συνετέλεσε στην ζημία των εναγόντων καθώς σύμφωνα με τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής και στην περίπτωση που την χρήση της ηλεκτρονικής τραπεζικής της εναγομένης πραγματοποιούσε ο ίδιος ο πρώτος ενάγων δεν θα είχε αποφευχθεί υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες η πραγματοποίηση των προαναφερόμενων μη εγκεκριμένων συναλλαγών που οδήγησαν στην υπαρπαγή από τον κοινό τραπεζικό λογαριασμό των εναγόντων του ποσού των 14.659,00 ευρώ. Αντίθετα, η συνολογούμενη στην αγωγή συμπεριφορά της δεύτερης ενάγουσας να εισέλθει στον ανωτέρω ιστότοπο μέσω μηχανής διαδικτυακής αναζήτησης και όχι πληκτρολογώντας την επίσημη ηλεκτρονική διεύθυνση της εναγομένης, (πρακτική που η τελευταία επανειλημμένα συνέστηνε στους χρήστες της να την αποφεύγουν) είναι αμελής, χωρίς όμως να φθάνει στα όρια της βαριάς αμέλειας αλλά να στοιχειοθετεί ελαφρά αμέλεια της αφού αυτή προχώρησε στην καταχώρηση των προσωπικών κωδικών του πρώτου ενάγοντος και των κωδικών ασφαλείας που είχαν αποσταλεί στο κινητό τηλέφωνο του τελευταίου σε ένα διαδικτυακό περιβάλλον που ήταν πιστή απομίμηση με αυτό της εναγομένης, χωρίς να μπορεί κατά τον χρόνο εκείνο να αντιληφθεί κάτι ύποπτο καθώς είχε οδηγηθεί στην φερόμενη ως γνήσια ιστοσελίδα της εναγομένης άμεσα και χωρίς να προηγηθεί κάποια ενέργεια που θα την είχε θέσει σε συναγερμό όπως π.χ. όπως θα συνέβαινε σε περίπτωση ανακατεύθυνσης κατόπιν ακολουθίας κάποιου αποσταλθέντος συνδέσμου. Επιπλέον οι ενάγοντες αμέσως μόλις αντελήφθηκαν την παράνομη και άνευ της συγκατάθεσής τους μεταφορά των χρημάτων από τον κοινό τους λογαριασμό φρόντισαν να ειδοποιήσουν άμεσα την εναγομένη τόσο προφορικά (τηλεφωνικά και προσερχόμενοι στο προαναφερόμενο υποκατάστημα αυτής) όσο και εγγράφως με αυθημερόν αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος και επίδοση την επομένη ημέρα σχετικής εξωδίκου. Ενόψει πάντων τούτων, οι ανωτέρω, επίδικες εν προκειμένω, συναλλαγές ήταν, ελλείψει της συγκατάθεσης των εναγόντων για τη συντέλεσή τους, μη εγκεκριμένες από μέρους τους, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 64 του ν. 4337/2018 και συνεπώς, οι ενάγοντες, που ως προαναφέρθηκε βαρύνονται με ελαφρά μόνο αμέλεια για αυτές δικαιούνται, να λάβουν, εις ολόκληρον ο καθένας, ως συνδικαιούχοι του

κοινού λογαριασμού τους, από την εναγόμενη το ποσό των [14.659,00–50,00 ευρώ (που αφορά στο ποσό της ευθύνης των εναγόντων λόγω της ελαφράς αμέλειας)= 14.609,00 : 2] 7.304,50 ευρώ. Επιπλέον η προαποδειχθείσα συμπεριφορά της εναγομένης είναι και αδικοπρακτική και δη βάσει των άρθρων 288 και 914 ΑΚ. Ειδικότερα, δοθέντος ότι η τέλεση ηλεκτρονικής απάτης μέσω της μεθόδου «phishing» ήταν, ήδη, κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα, ευρέως διαδεδομένη, η τελευταία, υπέχουσα έναντι των εναγόντων συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας, δεν επέδειξε, κατά τα προεκτεθέντα, τη δέουσα επιμέλεια ως προς την κατοχύρωση της απαιτούμενης ασφάλειας στις υπηρεσίες των ηλεκτρονικών συναλλαγών, παραλείποντας να εφαρμόσει τη διαδικασία εξακρίβωσης αυστηρής ταυτοποίησης του πελάτη και να ελέγξει την αυθεντικότητα του λογαριασμού, στον οποίο αποστέλλονταν τα χρήματα, παρά τις ασυνήθιστες, για τα δεδομένα του συγκεκριμένου χρήστη (πρώτου ενάγοντος), παραμέτρους που συνέτρεχαν και πιο πάνω αναλυτικώς εκτέθηκαν, των οποίων δεν είχε ληφθεί πρόνοια εντοπισμού μέσω των συστημάτων της και πραγματοποίησης, λόγω της συνδρομής τους, ισχυρότερης ταυτοποίησης του χρήστη, με συνέπεια να μην αντιληφθεί το ύποπτο της συναλλαγής, παραλείποντας έτσι να καθιερώσει ολοκληρωμένα και βελτιωμένα μέσα προστασίας με σκοπό την πληρέστερη προστασία των πελατών της από κακόβουλες επιθέσεις και διαδικτυακές απάτες και την αποτροπή της παρείσφρησης μη εξουσιοδοτημένων τρίτων. Καίτοι δε οι ενάγοντες κινητοποιήθηκαν, άμεσα, και την πληροφόρησαν, αυθημερόν για τις επίδικες μη γνήσιες συναλλαγές η ίδια δεν ενήργησε το ίδιο άμεσα, αναφορικά με την διερεύνηση του γεγονότος και τη δέσμευση των εμβασμάτων από την αλλοδαπή τράπεζα, ώστε να ματαιώσει τη ζημία των εναγόντων, για την οποία θα έπρεπε να έχει ληφθεί πρόνοια και να υπάρχει ο κατάλληλος μηχανισμός ώστε να λαμβάνει χώρα ταυτόχρονα με την καταγγελία του πελάτη και να μπλοκάρεται άμεσα η μεταφορά των χρημάτων. Συγκεκριμένα η εναγομένη ολιγώρησε και δεν παρείχε άμεσα στους ενάγοντες λεπτομερή στοιχεία για την επίδικη συναλλαγή με αποτέλεσμα λόγω της ελλείψεως αυτών των απαιτούμενων πληροφοριών οι αρμόδιοι αξιωματικοί του Τμήματος Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος στην οποία προσέφυγαν οι ενάγοντες, να μην μπορέσουν να τους βοηθήσουν,

ενημερώνοντας άμεσα την ημεδαπή Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες η οποία ομοίως με την σειρά της θα ενημέρωνε και θα ειδοποιούσε άμεσα την αντίστοιχη Αρχή της αλλοδαπής προκειμένου να ακυρωθεί η παράνομη μεταφορά των χρημάτων των εναγόντων και περιορίστηκε μόνο στο να αποστείλει την επομένη ημέρα (1-6-2022) στην αλλοδαπή τράπεζα ένα ηλεκτρονικό μήνυμα με το οποίο την ενημέρωνε ότι η επίδικη συναλλαγή ήταν προϊόν απάτης και ζητούσε να ληφθεί μέριμνα για την επιστροφή του ποσού των 14.659,00 ευρώ ακολούθως δε ανέμενε επί είκοσι ημέρες απάντηση της ανωτέρω τράπεζας του εξωτερικού χωρίς στο μεσοδιάστημα να την οχλήσει καθόλου ή να ενημερώσει τους ενάγοντες για την εξέλιξη της πορείας της υπόθεσής τους και μόνο μετά την αποστολή προς αυτήν μίας εξωδίκου και ενός ηλεκτρονικού μηνύματος από τους ενάγοντες φρόντισε να ξαναστείλει την 21-6-2022 στην αλλοδαπή τράπεζα ένα ακόμα ηλεκτρονικό μήνυμα υπενθύμισης της επίδικης συναλλαγής. Η συμπεριφορά της αυτή, πέρα από υπαίτια, συνισταμένη σε βαριά αμέλειά της και δη των αρμοδίων προστηθέντων υπαλλήλων της, υπήρξε και παράνομη, αφού, και χωρίς τη συμβατική σχέση διαπραττόμενη, θα ήταν αντίθετη στις διατάξεις του ν. 4537/2018, συναρτώμενη με την έλλειψη ασφαλείας των υπηρεσιών που, θεμιτά, δικαιούται να αναμένει ο πελάτης καθώς και με την οικοδόμηση της εμπιστοσύνης που είναι απαραίτητη στις τραπεζικές συναλλαγές, αλλά και αντικείμενη στις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, όπως αυτές αποκρυσταλλώνονται στη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ καθώς και στο κατά το άρθρο 914 ΑΚ επιβαλλόμενο γενικό καθήκον να μη ζημιώνει κάποιος τον άλλον υπαίτιως και συνεπώς γεννά υποχρέωσή της να αποκαταστήσει την ανωτέρω, αιτιωδώς συνδεόμενη με αυτή, ζημία που υπέστη ο ενάγων. Συνεπώς οι ενάγοντες πέραν της θετικής ζημίας τους υπέστησαν και ηθική βλάβη, συνισταμένη στην ψυχική ταλαιπωρία τους και στην αναστάτωση, ταραχή, αγωνία και στενοχώρια που δοκίμασαν εξαιτίας της σε βάρος τους διαπραχθείσας απάτης από έλλειψη της ευλόγως προσδοκώμενης από την εναγομένη ασφάλειας στις διενεργούμενες μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων της πληρωμές, καθώς και εκ της μη άμεσης πίστωσης των χρημάτων στον λογαριασμό τους και την μη ενημέρωση αυτών περί των

ενεργειών της και την εν γένει εξέλιξη της πορείας της επίδικης συναλλαγής παρά τις συνεχείς διαβεβαιώσεις των αρμοδίων υπαλλήλων της ότι όλα τα έχει αναλάβει η υπηρεσία κυβερνοασφάλειας αυτής η οποία θα τους ενημερώσει. Λαμβάνοντας υπόψη όλες τις ανωτέρω συντρέχουσες συνθήκες, την έκταση της ζημίας των εναγόντων, τη βαρύτητα του πταίσματος της εναγομένης, την ψυχική ταλαιπωρία που υπέστησαν οι ενάγοντες την ανασφάλεια που αισθάνθηκαν ως προς τις καταθέσεις τους, τη στεναχώρια που δοκίμασαν και το άγχος που τους δημιουργήθηκε από την οικονομική τους απώλεια, καθώς και την περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των μερών, δικαιούνται προς αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης να λάβει έκαστος εξ αυτών από την εναγομένη χρηματική ικανοποίηση ποσού 500,00 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο και δίκαιο ενόψει όλων των άνω περιστάσεων. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο επομένως που με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε όμοια ορθά τις αποδείξεις εκτίμησε και συνεπώς πρέπει να απορριφθούν ως ουσία αβάσιμοι οι αντίστοιχοι συναφείς, πρώτος και τέταρτος λόγοι της ενδίκου εφέσεως, με τους οποίους υποστηρίζονται τα αντίθετα. Μετά ταύτα και εφόσον δεν υφίσταται έτερος λόγος προς έρευνα πρέπει η υπό κρίση έφεση να απορριφθεί στο σύνολό της ως ουσία αβάσιμη και να διαταχθεί η εισαγωγή στο Δημόσιο Ταμείο του κατατεθέντος κατά την άσκησή της παράβολου (άρθρ. 495 παρ. 3β ΚΠολΔ). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των εφεσίβλητων του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας θα επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης, λόγω της ήττας της (άρθρ. 176, 183, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ' ουσίαν την έφεση κατά της υπ' αριθμ. 15034/2024 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή στο Δημόσιο Ταμείο του κατατεθέντος κατά την άσκηση της εφέσεως παραβόλου, ποσού εκατό (100,00) ευρώ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα των εφεσιβλήτων του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει ενιαία στο ποσό των εξακοσίων (600,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Θεσσαλονίκη, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους την 16η Μαρτίου 2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

